

novoměstský kurýr

12/2012

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Vánoce v Novém Městě nad Metují - večerní zákoutí s Betlémem na náměstí. Foto JB.

OBSAH:

ÚVODNÍ SLOVO

PÁD ČESKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ JE UŽ KONEČNĚ TŘEBA ZASTAVIT
KTERÝ MINISTR FINANCÍ NEJVÍC ZADLUŽIL ČR

POLSKO BY PODLE PORADCE PREZIDENTA MOHLO ZA TŘI ROKY ZAVÉST EURO
PROČ ZAKAZUJÍ VSTUP p. NOVÁKOVI DO SUPERMARKETU?

KONEC SVĚTA

BÁSNÍČKA PRO KALOUSKA

Ledecký: PO CÍRKVÍCH MUSÍME ODŠKODNIT I ZAHRÁDKÁŘE A

NOBELOVA CENA

ZASE TU BĚHÁ STRAŠÁK KOMUNISMU?

PRŮZKUM: STÁT MÁ LIDEM ZAJISTIT PRÁCI, MYSLÍ SI 72% ČECHŮ
NĚMEČTÍ DŮCHODCI V POSLEDNÍ DOBĚ BEROU ÚTOKEM ...

MLADÍ LIDÉ NEJSOU PŘIPRAVENI NA ŽIVOT

50 NEJVĚTŠÍCH KAUZ ČR

JAK TO BYLO S VŘSR?

ŘÍJNOVÁ REVOLUCE

NEJEN STÁTNÍ OPERA V PRAZE NA ROZCESTÍ, Dokončení.

www.novomestskykuryr.info

Nové Město nad Metují - večerní pohled na zámek a okolí. Foto JB.

Nové Město nad Metují - večerní pohled na kostel Nejsvětější Trojice v předvánoční době. Foto JB.

ÚVODNÍ SLOVO

Rekapitulace událostí v období od 22.11.2012 do 21.12.2012:

- ministr dopravy Dobeš odstoupí k 3.12.2012 – zatím LIDEM nenavrhl dalšího nástupce – po krachu návrhu Vacka – ale pan Kuba, nový první místopředseda ODS se nechal slyšet, že tento rezort by měla mít zavedená a zkušená strana. Přesto Karolina Peake vypustila informaci, že by to i mohla vzít

- dnes David Ondráčka v OVM (Otázky Václava Moravce) vyslovil informaci, že tzv. „rebelové“ z nedávného období ODS už mají dostat „trafiku“, konkrétně Tluchoř – správní rada ČEZ, Šnajdr do ČD, Fuksa do Aeroholdingu. No vida, jak to všechno funguje. A pak, že se bojuje proti korupci

- ústavní soud zrušil tzv. „náhradní službu“ tj. povinné práce nezaměstnaných po dvouměsíční nezaměstnanosti v oranžových vestách dle přidělení

- tři kandidáti na prezidenta (Dlouhý, Okamura, Bobšíková) podali žalobu k nejvyššímu soudu z důvodu jejich vyřazení ministerstvem vnitra z kandidatury. Ministerstvo použilo výpočet, který celá veřejnost považuje za nesmyslný – co na to řekne asi soud?

- odstoupili ředitel VZP (Horák) a předseda správní rady (Šnajdr) a byli nahrazeni – jak asi noví šéfové smažou rozdíl mezi příjmy a výdaji VZP?

- odstoupil ministr obrany Vondra

- dopravu bude chtít ODS, LIDEM přenechá obranu a tak to vypadá, že budeme mít sličnou ministryni obrany Karolínu Peake

- stále se čeká na rozhodnutí nejvyššího správního soudu o třech prezidentských kandidátech, kteří byli ministerstvem vnitra z kandidatury vyřazení

- tak kandidáti dopadli 2:1 – tj.. Bobšíkovou vrátili mezi kandidáty, Okamuru a Dlouhého ne

- byli jmenováni noví ministři – Stanjura na dopravu a Peake na obranu, bez portfeje Mlsna – přebere šéfa legislativní rady vlády

- Peake při jmenování prohlásila, že nechystá žádné personální zemětřesení, ale hned druhý den vyhodila prvního náměstka (Pícek) a další dva – to vzbudilo všeobecné zděšení (prezident, Nečas, opozice). Peake vysvětlila, že chce vedení ministerstva bez vojáků

- ve sněmovně schválili zvýšení daně DPH na 15 a 21, takže to v 2013 naběhne – zatím se neví, zda od začátku roku

- nejnovější zpráva: premiér Karolínu Peake odvolal z pozice ministra obrany!!!

Několik slov k prosincovému číslu:

Uběhl rok, co jsem se rozhodl přidat k mému „Novoměstskému kurýru“ (jak hrdý název) tuto variantu novin, do kterých používám vesměs články, co kolují po internetu a denně chodí do našich počítačů, někdy sám hledám ke konkrétnímu tématu na internetu. Samozřejmě se snažím vybírat to, co považuji za slušné a pravdivé – vyhýbám se levným útokům na kohokoliv, vždy ověřuji zdroj a informace o člověku, který to napsal.

Také se snažím udržet určitou informační úroveň s cílem nabídnout poučení v oblastech, o kterých toho třeba moc nevíme anebo jsme se k nim zatím nedostali. Myslím si, že normálně uvažující člověk je ochoten se poučit a na

základě nových informací formovat svůj názor na dění u nás i ve světě. Cílem je, aby tento názor byl co nejobektivnější a co nejspravedlivější.

No a potom, vyzbrojeni tímto správným názorem se také rozhodujeme o všem, co děláme, co nejsprávněji – alespoň já si to myslím.

Pokud jde o dění u nás, tak musím upřímně konstatovat, že to je hrůza. Skoro se už přikláním k názoru, že my si sami nedokážeme vládnout a že potřebujeme někoho, kdo nad námi praská bičem.

V řadě případů stačilo okopírovat to dobré z okolních zemí nebo přímo ze světa. Ale to my neděláme. My máme své vlastní cesty. A výsledkem jsou zmetkové zákony, řada nepovedených „projektů“, nutnost častých dodatečných oprav atd. V našich zákonech se už nevyznají ani soudci.

Někdy se přímo v zákonech nechávají cesty umožňující zlodějná a korupci. Systémově je bráněno snahám dát věci do pořádku – viz např. akcie na doručitele, jak se to vleče.

Podívejme se například na přípravu volby prezidenta:

V určité časové tísní byl vydán zákon o přímé volbě, nikdo si ho asi z těch pánů poslanců pořádně nepřčetl a potom musí řešit soud, zda je třeba procenta počítat nebo průměrovat. A nejhorší je, že úředník ministerstva, který to celé zprasil (s prominutím), to donekonečna obhajuje, že postupoval správně. Fousatý ministr ho nedokáže řádně nakopnout. Mimochodem sám by měl být nakopnut.

A přímá volba prezidenta? Myslím si, že nejsme dostatečně zralá společnost, abychom si mohli takovýto luxus dovolit. Na titulní stránky ve světě se dostává potetovaný kandidát a normální člověk se musí ptát: co to znamená, je to recese nebo to myslí vážně? A studentům se ze všech kandidátů líbí nejvíc. A média u nás to s plnou vážností přetřásají. Pane, to je Kocourkov. Divím se, že nekandiduje i Peppek Vyskoč. Sebevědomý a ctižádostivý Okamura se bude soudit donekonečna. Byla uražena jeho ješitnost. Viz jeho vyjádření na adresu soudců.

Tatíček Masaryk se asi musí v hrobě obracet.

No ale zpátky na zem. Doufám, že pan Petránek (viz minulé číslo) to odhaduje správně – a že ten skalní kapitalismus budeme mít jako mrtvou fázi vývoje naší společnosti brzo za sebou a že přijde kapitalismus s „lidskou tváří“ řízený moudrymi a nezkorumpovanými politiky.

To přeju nám všem.

Jindřich Buchal.

PÁD ČESKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ JE UŽ KONEČNĚ TŘEBA ZASTAVIT

Země na západ od našich hranic vytrvale zvyšují svoji zemědělskou výrobu, zatímco my jdeme za vytrvalého mlčení zodpovědných politiků cestou zcela opačnou. Hrabá zemědělská produkce v roce 1990 činila 106 miliard korun, v roce 2010 už jen 68 miliard. (Pro zajímavost: v roce 1936 to bylo 81 miliard Kč měřeno ve stálých cenách).

Společná zemědělská politika Evropské unie je „společná“ jenom podle názvu. Jiná je pro starou patnáctku a jiná je pro nás, nově přistoupení členské země. Jiní jsou i po-

Pokračování na následující straně

litici staré patnáctky a jiní jsou ti naši. Nekonkurresceschopní nejsou čeští zemědělci, nýbrž čeští politici.

Výsledkem je trvalý pokles produkce českého zemědělství a nepříznivé změny v jeho struktuře. Na našich po-

lich je čím dál více obilí, řepky a kukuřice a na druhé straně stále méně píce, brambor, zeleniny a ovoce.

V osevním postupu bývala jedna třetina víceletých pícnin, což jsou vojtěška, jetele či trávy. Nyní je to pouhých 15 procent. Takto vzniklý prostor 600 tisíc hektarů vyplnilo obilí a řepka. Důvodem je prudký pokles chovu hovězího dobytka z 3,5 miliónu kusů v roce 1990 na nynějších 1,3 miliónu kusů.

Sečteno a podtrženo - mění se krajina, klesá zaměstnanost, umrtvuje se venkov. Zároveň s tím roste dovoz potravin, které za nás a pro nás vyrábí někdo jiný a jinde. Například jenom z Německa vozíme už přes 100 tisíc tun vepřového masa ročně. Příkladem toho, jak se stát stará o své zemědělství, může být sousední Rakousko. Sousední země, stejný počet obyvatel, ale úplně jiná péče, jiná starostlivost, jiní politici. Je třeba zcela nemyslitelné, aby tamější ministr zemědělství nebyl odborník a farmář. Je nepředstavitelné, aby každý rok toto místo zastával někdo jiný, jako je tomu u nás.

Trend pádu našeho zemědělství je třeba za každou cenu zastavit. Netýká se totiž jenom zemědělců, ale mnoha dalších oborů. Potravinářů, zemědělského strojírenství, školství, dopravy, chemického a energetického průmyslu a řady dalších. Dohromady je tak ohroženo minimálně 15 procent pracovních míst v naší krizi oslabené ekonomice!

Aniž si to uvědomujeme, nedobrá stav našeho zemědělství se dotýká každého z nás. Všichni přece každý den potřebujeme jíst a žít v pěkné krajině. Vážme si českých zemědělců, jsou tu pro nás a pomáháme jim. Jak? Kupujme české potraviny. Jsou kvalitní, čerstvé a víme, odkud pocházejí. Za každým litrem mléka, za každým kilogramem masa či kostkou másla jsou zaměstnaní lidé a obděláná krajina. V případě českých potravin to je český člověk a česká krajina.

Na závěr bych chtěl v tomto adventním čase čtenářům deníku Právo popřát pěkné svátky a zdraví do nového roku. A také bych si přál, aby nás zemědělce a venkovany čeští politici neházeli přes palubu. Jako nově zvolený senátor udělám maximum pro to, aby zemědělský a venkovský stav naši politici začali brát vážně a aby v tom smyslu začali také konat.

JAN VELEBA, prezident Agrární komory ČR

KTERÝ MINISTR FINANCÍ NEJVÍC ZADLUŽIL ČR

Který ministr financí nejvíc zadlužil ČR:

ministr	zadlužil ČR o	strana	ve funkci od-do
Miroslav Kalousek	621 076 164 384 Kč	TOP 09, KDU-ČSL	09.01.07 - 08.05.09, 13.07.10 -
Bohuslav Sobotka	394 185 479 452 Kč	ČSSD	15.07.02 - 04.09.06
Eduard Janota	204 209 589 041 Kč	nestr. za ODS	08.05.09 - 13.07.10
Pavel Mertlík	91 607 397 260 Kč	ČSSD	21.07.99 - 12.04.01
Jiří Rusnok	67 467 123 288 Kč	ČSSD	13.04.01 - 15.07.02
Vlastimil Tlustý	38 196 164 384 Kč	ODS	04.09.06 - 09.01.07
Ivo Svoboda	28 144 931 507 Kč	ČSSD	22.07.98 - 20.07.99
Ivan Pilip	22 409 863 014 Kč	ODS	03.06.97 - 22.07.98
Ivan Kočárník	8 303 287 671 Kč	ODS	01.01.93 - 02.06.97

O kolik korun denně zadlužil ČR ten který ministr financí:

ministr	zadlužil denně ČR o	strana	ve funkci od-do
Miroslav Kalousek	505 031 963 Kč	TOP 09, KDU-ČSL	09.01.07 - 08.05.09, 13.07.10 -
Eduard Janota	472 707 382 Kč	nestr. za ODS	08.05.09 - 13.07.10
Vlastimil Tlustý	298 407 534 Kč	ODS	04.09.06 - 09.01.07
Bohuslav Sobotka	260 532 372 Kč	ČSSD	15.07.02 - 04.09.06
Jiří Rusnok	146 987 197 Kč	ČSSD	13.04.01 - 15.07.02
Pavel Mertlík	144 948 413 Kč	ČSSD	21.07.99 - 12.04.01
Ivo Svoboda	77 321 240 Kč	ČSSD	22.07.98 - 20.07.99
Ivan Pilip	53 999 670 Kč	ODS	03.06.97 - 22.07.98
Ivan Kočárník	5 144 540 Kč	ODS	01.01.93 - 02.06.97

Který premiér nejvíc zadlužil ČR

premiér	zadlužil ČR o	strana	ve funkci od-do
Petr Nečas	362 909 352 496 Kč	ODS	28.06.10 -
Mirek Topolánek	295 159 726 027 Kč	ODS	16.08.06 - 08.05.09
Jan Fischer	203 755 068 493 Kč	nestranič	09.04.09 - 13.07.10
Miloš Zeman	187 080 000 000 Kč	ČSSD	17.07.98 - 15.07.02
Vladimír Špidla	179 706 741 523 Kč	ČSSD	12.07.02 - 04.08.04
Jiří Paroubek	142 341 917 808 Kč	ČSSD	25.04.05 - 04.09.06
Stanislav Gross	71 290 169 174 Kč	ČSSD	26.07.04 - 25.04.05
Václav Klaus	18 756 992 290 Kč	ODS	01.01.93 - 02.01.98
Josef Tošovský	11 894 794 521 Kč	nestranič	17.12.97 - 22.07.98

O kolik korun denně zadlužil ČR ten který premiér

premiér	zadlužil denně ČR o	strana	ve funkci od-do
Petr Nečas	494 426 911 Kč	ODS	28.06.10 -
Jan Fischer	442 945 801 Kč	nestranič	09.04.09 - 13.07.10
Mirek Topolánek	296 345 106 Kč	ODS	16.08.06 - 08.05.09
Jiří Paroubek	286 402 249 Kč	ČSSD	25.04.05 - 04.09.06
Stanislav Gross	261 136 151 Kč	ČSSD	26.07.04 - 25.04.05
Vladimír Špidla	238 337 853 Kč	ČSSD	12.07.02 - 04.08.04
Miloš Zeman	128 224 812 Kč	ČSSD	17.07.98 - 15.07.02
Josef Tošovský	54 814 721 Kč	nestranič	17.12.97 - 22.07.98
Václav Klaus	10 266 553 Kč	ODS	01.01.93 - 02.01.98

Poznámky:

1. Metodika: na rozdíl od většiny médií (či např. wikipedie) jsme jen mechanicky nepřičítali k jednomu roku jednoho ministra, či premiéra. Většinou se totiž nestřídají 1. ledna, ale začátkem či koncem léta. Proto jsme rozpočítali

Pokračování na následující straně

reálně vzniklé dluhy na skutečné počty dnů, po které byl daný politik ve výkonné funkci a mohl tedy dluh skutečně ovlivňovat. Pokud byli v jeden den ve funkci dva ministři financí (např. odvolaný a jmenovaný), je dluh počítán za odcházejícím ministrem. Obdobně u premiéra počítáme za den skutečného výkonu funkce nikoliv jeho jmenování (protože po dobu sestavování vlády míváme v ČR premiéry dva), ale den, který následuje po odchodu předchozího premiéra z funkce. Tato metodika je sice přesnější co do částek, ale pořadí samo o sobě neovlivnila.

2. Pořadí se nezmění, ani pokud při výpočtu zohledníme inflaci - s výjimkou Klause, neboť inflace tehdy přesáhla 10 %, nicméně by ho to posunulo jen o jedno místo dopředu, a Pilipa, který by stoupl o tři místa - poté činil průměr inflace cca 3 % ročně, což s výsledky podstatným způsobem nehne.

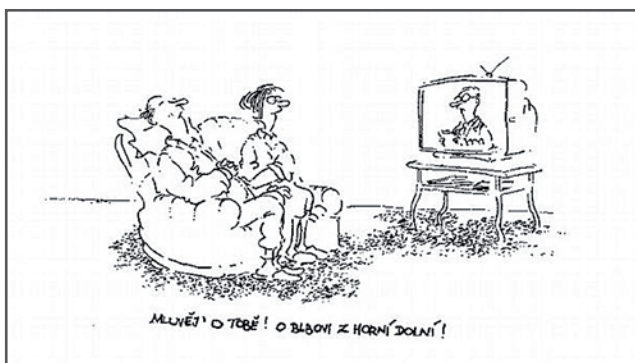
3. Mohlo by se namítat, že za předchozím ministrem či premiérem by mohly jít všechny výdaje z doby trvání státního rozpočtu, který jeho vláda prosadila ve sněmovně. České vlády však státní rozpočty nedodržují již od roku 1998, od kterého počítáme první nárůst dluhu (předtím byla bilance pozitivní), jejich výše není dokonce v ČR dodržována ani těmi vládami, které je sestavují, a jsou běžně překračovány o miliardy korun. Navíc od roku 1998 žádný ministr finan-

cí státní rozpočet nedodržel a každý jej překročil. Taková metodika by tedy byla k předchozím politikům velmi nefér. Pokud byste si chtěli sestavit takovou tabulku, s chutí do toho. Pořadí ministrů se však nezmění, neboť jak vidno, rozdíl mezi nimi jsou až několikanásobné.

4. Další oprávněnou námitkou by též mohlo být, že dluhy Klausových vlád (a tedy ministrů Kočárníka a částečně Pilipa) jsou poníženy o (minimálně) 235 miliard Kč až (přibližně) 700 miliard Kč dluhů - z (minimálně) 235 miliard Kč ztráty České konsolidační agentury až (přibližně) 700 miliard Kč ztráty, plynoucí z neuhrazení pohledávek za majetek státu, prodaný při kupónové privatizaci. Tyto dluhy totiž musely být postupně vpraveny do následujících schodků vlád ČSSD. Protože však přesné zpracování těchto dat si vyžaduje mnohem podrobnější a časově nesmírně náročnější metodiku, nehledě k tomu, že již teď je takováto práce nevděčná a do určité míry i nebezpečná (o čemž jsme se přesvědčili po uveřejnění článku), budeme si muset počkat na někoho, kdo bude mít opravdu dostatek času i odvahy relevantně zpracovat do příslušných přehledů i takováto data.

5. Pro jednoduchou kontrolu správnosti výše uvedené tabulky stačí sečíst si jednotlivé schodky a porovnat je s oficiálními zdroji.

Zdroj: internet blog Stanislav Hudský.

POLSKO BY PODLE PORADCE PREZIDENTA MOHLO ZA TŘI ROKY ZAVÉST EURO

Polsko by mohlo už za tři roky vstoupit do eurozóny. Rozhlasové stanici RM FM to řekl poradce prezidenta Roman Kuzniar, který zároveň vyzval vládu, aby se na přijetí jednotné evropské měny začala řádně připravovat. Polsko doposud považovalo vstup do eurozóny za vzdálené vyhlídky, teď ale zřejmě začíná měnit názor.

„Podle propočtů, které jsme dělali v sídle prezidenta, je reálné datum pro vstup Polska do eurozóny 1. leden 2016,“ řekl Kuzniar. „Musíme mít na paměti, že čím déle to uděláme, tím to bude těžší, protože eurozóna už bude vybudována,“ řekl.

Přední polští činitelé se podle agentury Reuters patrně začínají obávat, že by Polsko mohlo zůstat mimo hlavní evropské jádro. Zdá se totiž, že eurozóně se začíná dařit boj s dluhovou krizí, která ji trápí už asi tři roky. „Později bude víc kritérií a bude nutné schvalovat více smluv, když budeme chtít vstoupit za pět, šest nebo sedm let,“ řekl Kuzniar.

Premiér Donald Tusk v pátek řekl, že i když faktické za-

vedení eura v Polsku může trvat ještě několik let, země by svou šanci mohla i propást, jestliže se nerozhodne už v nadcházejících měsících.

Obavy částečně pramení z toho, že eurozóna už začala činit dalekosáhlá rozhodnutí, která ji mají vyzbrojit před případnou další krizí. K takovým rozhodnutím patří i dohoda o bankovním dohledu, kterou si představitelé Evropské unie odhlasovali před pár dny a která dává Evropské centrální bance pravomoci dohlížet nad bankami v jednotlivých zemích.

Polsko je největší zemí východní části Evropské unie a sedmou největší ekonomikou EU. Ze všech 27 zemí unie je to zároveň jediná členská země, která se za globální finanční krize vyhnula recesi. Do značné míry je to ale díky tomu, že výrazně oslabila měnu, takže její export byl na světovém trhu konkurenceschopnější.

Přesvědčit Poláky, aby se vzdali výhod kurzové flexibility ale nebude snadné. Průzkumy veřejného mínění totiž naznačují, že vzdát se vlastní měny a vyměnit ji za euro si přeje méně než třetina občanů. Pro vládu také může být problém získat pro svůj záměr podporu opozice, aby mohla prosadit potřebné změny v ústavě.

Zdroj internet, autor: ČTK, vydáno: 16.12.2012.

PROČ ZAKAZUJÍ VSTUP p. NOVÁKOVI DO SUPERMARKETU?

Médii v Čechách proběhla nedávno zpráva o jednom nenakupujícím důchodci v supermarketu.

Tisk to popsál následovně:

Když 62letý muž neztrácí hravost ani ve vyšším věku.

Proč zakazují vstup p. Novákovi do Supermarketu?

Ve zprávě je napsáno, že níže uvedený seznam přestupků

Pokračování na následující straně

zachycených bezpečnostními kamerami nepomohl a na výzvy a napomenutí zaměstnanců SBS reagoval p. Novák slovy: „Pokud tu moje žena nakupuje a nutí mě, abych tu byl také, tak já se tady ty 2 hodiny strašně nudím!“

Za posledních 6 měsíců jej přistihli při této činnosti:

8. ledna - vzal z regálu 25 balení kondomů a náhodně je vkládal do nákupních vozíků jiným nakupujícím, když se na něj nedívali...

16. ledna - nastavil všechny budíky v oddělení domácích potřeb tak, aby zvonili jeden po druhém v 5 minutových intervalech...

2. února - rajčatovým džusem udělal dlouhou a tenkou čáru na podlaze směrem k dámským toaletám...

19. února - přistupoval k prodáváčkám různých odd. a oficiálním tónem jim řekl: „KÓD 3!“ a sledoval, jak prodáváčka zpanikařila...

2. března - přišel k pultu Služby zákazníkům a trval na žádosti, aby si mohl koupit krabičku lentilek na půlroční splátky...

21. března - přesouval nápisy „Pozor, mokrá podlaha!“ do té části supermarketu, kde byly na podlaze koberce ...

5. dubna - kdykoliv se ho nějaký zaměstnanec zeptal, zda nepotřebuje pomoc, tak se nahlas rozplakal a křičel: „Proč mě lidé nenecháte na pokoji?!“

24. dubna - našel si níže upevněnou bezpečnostní kameru a zblízka se do ní upřeně díval, pak se vrtal v nose nebo si zápalkou čistil zuby...

2. května - u pultu se sportovními zbraněmi se zeptal prodáváče, zda neví, kde si může koupit antidepressivní tablety, pokud se rozhodne koupit si nějakou zbraň...

18. května - schovával se mezi věšáky s oděvy a na lidi, kteří se probírali zbožím a objevili ho, vykřikoval: „Kup si mě! Dnes jsem se slevou!“

4. června - vždy, když se ozvalo hlášení z reproduktorů, dřep si a schoulil se. Také při tom křičel: „Ne!Ne! Už zase ty hlasy!“

28. června - vešel vícekrát do nějaké zkušební kabinky, zatáhl závěs, chvíli počkal a začal vykřikovat: „Haló! Není tu toaleták, přineste mi ho někdo!!“

7. července - na odd. kol sebral z regálu gumový klakson a strašil nic netušící nakupující, když jim zatroubil najednou za zády...

27. července - náhodně vybíral lidem nějaké zboží z nákupního vozíku a se slovy: „To byl poslední kus v nabídce a já ho dnes velmi potřebuji.“ spěchal směrem k pokladnám.

Zdroj: koluje po internetu.

KONEC SVĚTA

**I když nejsem jehovista,
tuším že se něco chystá,
jak se blíží konec roku,
mám nějaké tiky v oku.**

**Někteří se na to těší,
jiní se už v duchu věší,
jeden tady vyzývá Boha,
další by vzal radši roha.**

**Dostal jsem teď dobrý nápad,
přestanu furt doma chrápat,
vyskočím já z postele,
pozeptám se v kostele!**

**Tak jsem hnedka po ránu,
začal bušit na bránu,
však na ní je krátká věta,
nejsmo tady-konec světa!**

**Nechci šířit paniku,
že jsme blízko zániku,
radši ale na netu,
najdu vhodnou planetu.**

**Začínám být hysterický,
viděl jsem film americký,
hroutilo se všechno k zemi,
z toho nějak úzko je mi.**

**Začaly mi zuby cvakat,
chce se mi i z toho kakat,
pod krkem mě drží depka,
pokouší se o mě pepka.**

**Říkám si už na to kašli,
nehodíš si přece mašli,
co jen dělat doma mám,
chodím sem a chodím tam.**

**Náhle nápad, to je krása!
Hospoda je moje spása,
tam dějí se zázraky,
v den D budu na mraky.**

Zdroj: koluje po internetu.

BÁSNIČKA PRO KALOUSKA

Přijde Kalousek do Mateřské školky a učitelka říká, no tak děti, řekněte někdo panu ministrovi básničku.

Přihlásí se Pepíček a ukloní se:

**„Nemám rád naší vládu,
zdražila mi čokoládu,
tatínkovi autíčko
a mamince masíčko,
babičce pak baráček,
dědečkovi tabáček.“**

Na to se Kalousek ohne k Pepíčkovi a praví:

**„Za to žes tak milé děcko,
od ledna vám zdražím všecko!!!“**

Zdroj: koluje po internetu.

Ledecký: PO CÍRKVÍCH MUSÍME ODŠKODNIT I ZAHRÁDKÁŘE A MNOHO JINÝCH OKRADENÝCH SPOLKŮ

Na internetu už týden visí Výzva okrádaných. Autor této petice, zpěvák a právník Janek Ledecský v ní požaduje zastavení církevních restitucí. V rozhovoru pro on-line deník TÝDEN.CZ tvrdí, že komunisté škodili všem slušným lidem a netuší, proč by z toho měly těžit zrovna církve.

Nikdy jste se k politice nevyjadřoval. Proč to najednou v případě církevních restitucí považujete za nutné?

Nadzvedlo mě to svolání osobností. Jsem už alergický na podobné ataky miláčků národa. Emoční hladinu mají nastavenou přece jen o trochu výš než běžná populace a když se řekne slovo „křivda“, vybíhají na barikády a trhají na sobě košile. Já to mám úplně stejně, ale shodou okolností jsem pár dní před tím narazil na rozhovor se spisovatelkou Lenkou Procházkovou, takže mi přišlo, že ta křivda je někde jinde.

Pokračování na následující straně

Hercům a zpěvákům jste vytýkal, že návrh zákona ani nečetli. Vy jste postupoval jinak?

Dal jsem si tu práci a pár dní jsem se věnoval studiu návrhu zákona včetně komentářů, souvisejících návrhů a odkazů. Kolegů právníků jsem se ještě vyptával, když mi nebylo něco jasné. Vůbec jsem netušil, že skutečnost bude ještě daleko horší, než byly moje představy.

Nejde o restituce, nýbrž o nápravu křivd. Zákon je podle vás nesmaže?

Jde o průlom do suverenity českého státu, který u nás nemá obdobu od dob totality. Zákon jde daleko za hranici principu restitucí, tak jak byl doteď u nás uplatňován. Jestli ten zákon vstoupí v platnost, čeká nás vlna obnovených restitučních procesů, jakou si nikdo nedokáže představit.

Vy se stavíte proti jakémukoli odškodnění církví?

Ne, jen proti tomu současnému způsobu. Na začátku devadesátých let poděkoval kardinál Tomášek státu, jak bezproblémově provedl restituce a jménem katolické církve označil nároky církve za vyrovnané. Uteklo dvacet let a najednou se ukazuje, že křivdy byly daleko hlubší. Stát se ještě k tomu chce zbavit veškeré kontroly nad církevním majetkem. Před rokem 1945 církev měla majetek jen ve správě a stát kontroloval, zda duchovní používají výtěžek na přesně vymezené účely: vzdělání, zdravotnictví, charitu a pastorační činnost.

Máte obavy, že církev utratí peníze z restitucí na něco jiného?

Máme tady ten krásný příklad Voršilek, které nám prodaly Národní divadlo tak říkajíc rovnou pod zadkem. Takže co čekáte? Z mého pohledu je navíc takto postavený zákon fackou do tváře Janu Amosu Komenskému, těm sedmadvaceti českým pánům popravenými v roce 1621 a celému pobělohorskému exilu. Protože z velké části se vyrovnání týká právě majetku, o který přišli díky násilné rekatolizaci během třicetileté války.

Nejste náhodou protestant?

Nehlásím se k žádné církvi. Všechny instituce podobného druhu považuji za brzdu víry. Ať už vznikají v sebelepší vůli, časem na sebe nabálí všechny neřesti spojované s politickou stranou.

Vraťme se k restitucím. Myslíte, že křivdy způsobené za komunistů lze dnes nějak napravit?

Těžko. Ten režim ale přece škodil všem slušným lidem. Proč bychom z toho měli vyjímát církve? Podle mě církve představují stejný spolek jako jsou kynologové, skauti nebo zahrád-

káři a nechápu, z čeho pramení, že by v 21. století měly být „ideologicky“ nadřazené všem ostatním organizacím.

Nemohou i ateisté považovat církev za nositele staletých tradic celé společnosti?

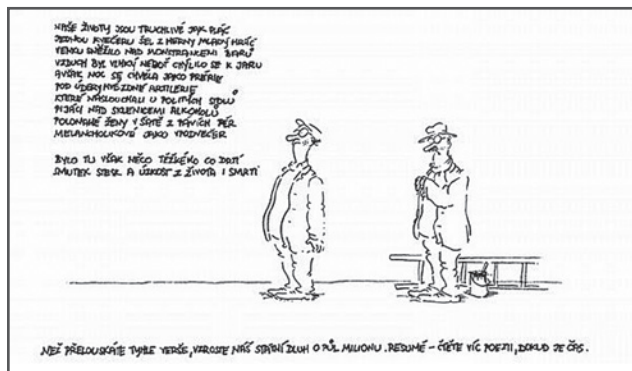
Kdybych já byl nositelem takových tradic jako katolická církev, chodím kanály a nevylézám na ulici. S ostatními církvemi se katolíci podělili, aby to tak nekřičelo. Teď jsem četl odpověď biskupa Apoštolské církve, která má v rámci odškodnění dostat miliardu korun. Zaregistrovali se až v roce 1989 a o žádný majetek nepřišli. Miliarda se jim prý ale bude hodit, při odluce od státu. A pomůže jim aby se během třiceti let naučili samofinancovat. Za tyhle prachy to naučím i lachtany v ZOO.

Do petice jste napsal, že morální kredit církvi prudce klesá. Proč si to myslíte?

Podívejte se na poslední sčítání lidu. Za posledních dvacet let, kdy věřící nikdo neperzekvoval, klesl počet věřících na čtvrtinu, zatímco počet kněží se zdvojnásobil. Platíme na ně 1,4 miliardy korun ročně.

Zastánci restitucí tvrdí, že církev nabyté prostředky použije na to, co dělala vždy: charitu a zdravotní péči. Vy ji považujete za hamižnou?

Promiňte, ale historie katolické církve to jsou dějiny hamižnosti. Za důkaz té chamtivosti považují právě návrh zákona o nápravě křivd. Co bude církev dělat s lesy a polnostmi? Buď je pronajme, nebo prodá.

O chamtivých kněžích se za komunistů učilo v dějepisu. Nevadí vám, jak vaši oponenti hovoří o tom, jak s komunisty souzníte?

Vy máte snad pocit že Jan Ámos Komenský byl komunistický agent? A Kryštof Harant, Jan Jesenius. Tak jenom na okraj - ani komunisti neinterpretovali obléhání Prahy švédskými vojsky férově. To nebyla švédská vojska, ale české legie, v nichž měli (po pravdě) Švédi většinu. Ale které platil český exil kolem hraběte Kolowrata. A ty legie sem přišly vybojovat majetek, o který je žoldáci, pro změnu placení katolickou církví, připravili. A pražští studenti? To byli jezuité z Klementina. Ti bojovali logicky o vše.

V petici také zmiňujete, že 80 procent lidí nesouhlasí s restitucemi. Není to proto, že jim škola za totality líčila církve v temných barvách?

Spíš bych řekl, že většina Čechů smýšlí v této otázce intuitivně. Na názor podpořený studiem bych u většiny nespolehal, což mě mrzí, ale asi je to tak.

Zdroj: internet, rozhovor s Jankem Ledeckým, Týden.

NOBELOVA CENA

Dobrý den,
chci upřesnit informace, na které se mě ptá čím dále větší část účastníků Facebooku.

Informace se týká dvou událostí:

jednání šéfa Evropské komise Barrosa a Nečase na sídle EK v Bruselu a pak jde o vnitřní procesní akt švédské vlády ve spolupráci královské kanceláře, kdy došlo ke shodě, že žádný představitel totalitní moci, nebo člověk, který je spojen s kriminální činností se nesmí zúčastnit slavnostního ceremoniálu předání Nobelových cen v norském Oslo a švédském Stockholmu.

Aby nedošlo k mezinárodním faux pas a plošnému spojování České republiky jako celku, nebylo toto rozhodnutí vyhlášeno na tiskové konferenci. Úřady jen neposlyaly pozvání na tuto akci českým reprezentantům dle uspořádání Česka, měl to dostat buď premiér a prezident a ti jsou spojeni s politickou partají, která zavinila schodek 800 miliard korun a rozkradla dle auditu EK další stovky milionů korun z dotací Evropské unie.

Navíc u Klause byla vůle více stran (více představitelů více zemí) aby Klaus na slavnosti nebyl z důvodu možného skandálu, který by se patrně udál, pokud by Klaus poskytoval nějaké rozhovory na místě slavnosti novinářům. My jsme úředníci mezinárodních organizací, které mají napojení na Evropský parlament a Evropskou komisi.

Jde o informaci, kterou ví ti, kteří se pohybují na území těchto úřadů v Bruselu, Štrasburgu a tady ve Stockholmu v blízkosti úřadů, které zastupují Švédsko v těchto organizacích. Víím dále jen to, že v lednu, nejpozději v únoru patrně do Česka zavítá velká delegace, která má naposled upozornit současnou vládu, že vývoj situace v Česku je v ostrém rozporu s morálními principy demokratických států Evropské unie ale nevím, jaké donucovací prostředky použije EU a EK k tomu, aby ODS ztratila moc a přístup k penězům státu i dotacím z EU.

Odchod vlády ODS a TOP09 má být ale vynucen ze strany EU, na kterou se obrátilo cca 40 000 českých občanů, všichni se stejným obsahem stížnosti na samozvanou vládu, která otevřeně rozdává mandáty ve vládě lidem s kriminálním pozadím a vláda způsobuje vysoké škody ve prospěch soukromých osob.

Stav věci je tak vážný, že se mu vyjímečně věnuje několik špiček EK a EP a odchod vlády má vypadat nenuceně a má mít jakýsi logický důvod, ve který vyústila situace v Česku.

Krátce nato nastane velké zatýkání většiny dnešních představitelů vlády ČR a špiček TOP09 a ODS. Na vyšetřo-

vání se budou podílem auditoři EK a někteří členové tajných služeb a specialistů na organizovaný ekonomický zločin z několika států EU, aby nedošlo k dalšímu zastrašování zaměstnanců kriminální policie, protikorupční policie a BIS.

Někteří zaměstnanci protikorupční policie a BIS podali informace o jejich zastrašování ze strany zejména ministerstva financí, ale i dalších bossů ODS Langer, Nečas a neznámých „agentů“, kteří údajně pracují pro českou prezidentskou kancelář. Občané mohou udělat jen to, že budou demonstrovat proti vládě. To situaci pomůže. Vše má proběhnout korektně a tak, aby to nepoškodilo Českou republiku jako celek a nedotklo se to běžných občanů.

Hana Jakobová, koluje po internetu.

Pozn. redakce NK:

Tuto informaci nebylo možné ověřit, ale je natolik závažná (a zajímavá), že jsem ji zde uvedl, prosím laskavě čtenáře o samostatné posouzení (ověření) míry pravdivosti.

ZASE TU BĚHÁ STRAŠÁK KOMUNISMU?

Každý novinář se ptá, zda bych jako prezident jmenoval vládu s podporou komunistů nebo v ní by byli komunističtí ministři. A já se ptám: „Myslíte kariéristy z normalizační KSČ, kteří jsou v našich dosavadních vládách stále, jsou premiéry nebo dokonce kandidují na prezidenta? Proč najednou ta starost?“

Nebo máte na mysli zástupce demokratické legální parlamentní strany KSČM, která nikdy nestála za miliardovými zločiny jako většina vládních stran? Myslíte tuhle stranu? Pak otázce nerozumím? Proč kádrovat lidi na slušné a neslušné podle stranickosti? Zná někdo důvod? Na výmluvy ohledně nedemokratičnosti strany a o chybějící distanci od zločinů komunistických diktatur nedám. Stačí se mrknout na web KSČM a kdo chce, tak rychle příslušná usnesení najde. Komunisté se v nich nejen omlouvají všem obětem represí KSČ, ale také se od jakéhokoli násilí a diktatury distancují.

KSČ později KSČM žádali o podporu při zvolení oba polistopadoví prezidenti, přičemž prezident Havel byl jimi nejen poprvé zvolen, ale premiérem jmenoval přímo nomenklaturního člena UV KSČ Čalfu. Prezident Klaus žádal také v obou volbách KSČM o podporu a byl jimi v první volbě i volen. Což je pozoruhodné, ten, kdo varoval a mobilizoval před nebezpečnými komunisty, nakonec žádal o jejich spolupráci a pomoc. O podporu KSČM žádali oficiálně ovšem i jeho protikandidáti - včetně pana Švejnara.

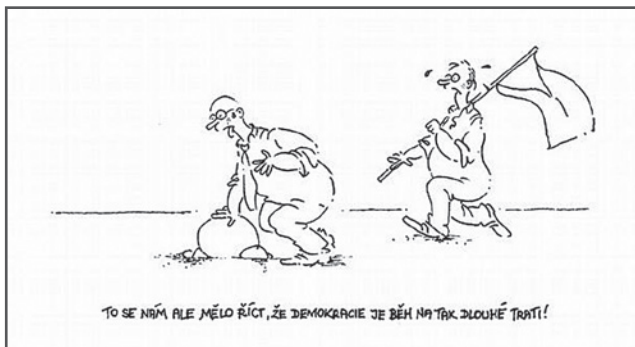
Jak si to vysvětlit? Ono nebezpečí komunismu se vždy před volbami na nejvyšší míru nafukuje - přináší to hlasy jak pravici, tak kupodivu i ČSSD a středolevým stranám. Démonizovat KSČM se zkátka vyplatí, politicky i finančně. Cílem je zblbnout veřejnost a urvat hlasy - jinak samozřejmě žádný z politiků nemá problém s KSČM spolupracovat a také to dělá. Ostatně v řadách i těch nejpravicejších stran jsou a byli vždy normalizační komunisté a tyto strany také zakládali, spolu s mnoha agenty StB.

Pokračování na následující straně

Kdo je to komunista?

Podívejme se do historie. Svým jménem se komunisté v podstatě hlásí - ač se to někomu nezdá - k nejdemokratičtějšímu systému, který svět poznal - ke komunismu. Ve smyslu komun, které například budovali komunardi v revoluční Paříži v 19. století. Komunismus v jejich pojetí spočíval ve svobodném federálním sdružení obecních komun, společenství svobodných a rovnoprávných lidí, kde už tehdy měli hlasovací právo všichni. Komun, v nichž žijí dodnes američtí indiáni, kde společně hospodaří a dělí se skutečně podle potřeb. A to pěkných pár tisíc let bez ohledu na Marxe.

Pokud máme dnes občanskou rovnost a svobodu, pak i díky komunardům, komunistům a socialistům a jejich pokračovatelům, kteří rovná volební a občanská práva prosazovali proti konzervativcům, navzdory tzv. pravici. Prosazovali sociální práva - osmihodinovou pracovní dobu, právo na stávku, bezplatné školství, důchodové a zdravotní pojištění. Vždy navzdory pravici. Za dnešní sociální a demokratický systém kdysi bojovali a umírali vraždění pravíčky výše zmínění „komunisté“. Hlásit se k takovým lidem není ostuda. Je to čest.

Jsem proti kolektivní vině

Odmítám odsoudit plošně všechny vládní strany, třeba pro zločiny mnoha jejich příslušníků, které silně zdevastovaly ekonomiku, morálku, ale i právní prostředí téhle země. Odmítám odsoudit konzervativní či liberální myšlenky jen proto, že jejich hlasatelé v minulosti páchali masové vraždy, mučili, kradli, znásilňovali. Komu slábně paměť připomenu občanské revoluce, zvláště tzv. Velkou francouzskou revoluci. Ve jménu občanských práv tu byl zavedený oficiální státní teror, politické procesy a masové popravy, které si vyžádaly dokonce první mechanizaci masových poprav - gilotinu.

Obhájci kapitalismu v časech pařížské komuny v několika dnech zmasakrovali až několik desítek tisíc civilistů, žen i dětí. Těch, co zavedli bezplatnou školní docházku, minimální mzdu nebo třeba odvolatelnost politiků.

Jen hlupák by dnes řekl, že myšlenka občanské svobody či volného trhu je odporná pro odporné zločiny těch, co ji hlásali. Teror spláchl čas, myšlenka občanských svobod a rovnosti se stala samozřejmostí. Stejnou cestou si prošlo křesťanství, víru v Boha zneužilo k vraždění mnoho fanatiků, zločinců. Také myšlenky komunismu se velmi často chytali stejní lidé, kteří zneužijí jakoukoli myšlenku k dobytí moci, teroru nebo obohacení. KSČ a později KSČM se od těchto lidí mnohokrát veřejně distancovala a omluvila za krivdy a zločiny, které ve jménu strany zločinci páchali. Vzdala se principiálně násilí a přihlásila se k liberální de-

mokracii. Z KSČM se stala strana, která se demokratickou cestou snaží dospět k socialismu. Prosím všechny, kdo chtějí polemizovat, ať si nejprve přečtou dokumenty KSČM a nepapouškují hloupé floskule politiků, co z rozeštvávání společnosti těží.

Žádná z pravicových stran se neomluvila za zločiny spáchané jménem jejich ideologií nebo dokonce jménem demokracie. O nevídaných, genocidních zločinech páchaných kontinuálně po staletí ve jménu kapitalismu nebo demokracie by se daly psát stohy papíru. A to i v případě tzv. moderních demokracií - zločiny, které Francie páchala v Alžíru jsou dodnes tabu. Zločiny USA ve Vietnamu snesou srovnání s jakýmkoli diktátorským režimem - děti, těhotné ženy spálené napalmem, vyvražďování celých vesnic, mučení, otravy a defekty způsobené Agentem Orange. Druhé použití jaderné bomby v Nagasaki, které bylo už jen pro „testovací“ účely, protože po Hirošimě už bylo Japonsko na kolenou. Mučení a věznění lidí zatčených a vězněných bez soudu - které přetrvává v USA i dnes.

Ne nejsem antiameričan - jen vše vidím střízlivou optikou. To, že si někdo říká demokrat neznamená, že jím doopravdy je. To, že je někdo komunista nikdy nevylučuje, že je demokrat. Nálepky jsou jen k ohlupování lidí a my se učme vidět vždy vše v souvislostech.

Nekádruji slušné lidi.

Před senátní volbou jsem žádal o podporu přátele ze všech parlamentních politických stran. Někteří mě podpořili navzdory vedení strany. Renomované osobnosti z TOP09 a STAN, které mě dokonce podpořily v prezidentské kandidatuře, si následně prošly martýriem pohružek ze strany nechvalně známého Severy, Kalouskovy šedé eminence.

KSČM neměla problém. Nechala mého přítele starostu, lékaře a poslance Vojtu Adama ať se svobodně rozhodne, zda podpoří kandidáta KSČM nebo se veřejně přihlásí ke mě. Je přece svobodný člověk a strana mu nehodlá diktovat názor. Tomu říkám demokracie.

O podporu a spolupráci jsem žádal a žádám všechny slušné lidi ze všech legálních a demokratických stran i jejich voliče. Navzdory Kalouskům, Dalíkům, Bartákům, Kopřivům, Severům nebo Kočí, vím o mnoha velmi slušných, čestných a renomovaných lidech z ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL, ČSSD či VV. A i proto s nimi na dobré věci budu kdykoli spolupracovat. Nejsem komunista ani nesouhlasím se vším, co hlásají jednotlivé politické strany, ale jsem nezávislý nestraníček a jde mi tedy v první řadě o podstatu řešení konkrétních problémů, jak je vyřešit ku prospěchu nás všech, nikoliv o stranickost. Požádal jsem v minulosti o podporu také KSČM a jejich voliče a žádat ji budu oficiálně a veřejně znovu. Nechci rozdělovat, chci spojovat. Není důležité politikařit, jestli trochu napravo nebo nalevo - já chci abychom šli hlavně dopředu, už nemáme čas. Přičemž dopředu už dávno pro mě není jen ekonomický růst, vyrovnaný rozpočet a vyšší HDP. Cílem je šťastný člověk. Musím se smát, když kariérista, člen normalizační KSČ, je dnes zapáleným antikomunistou. Ale právě fanatici ve spojení s bezpáteřními karieristy jsou jednou z příčin zneužití všech ideologií a ideálů. Opravdu - ne idea, ale gauner s ideou v hubě škodí.

Tomio Okamura, zdroj internet.

Žijeme v zemi pitomců

Žijeme v zemi, kde se sčítání procent bere jako legitimní právní názor. Když jsem usedal ke sledování Otázek V. Moravce, byl jsem si jist, že si hrdina naší doby Henych bude sypat popel na hlavu, že rezignuje, že se omluví.

Že mu prostě už někdo vysvětlil, že ani odlišný právní názor, ani výrok soudu nemůže vést k tomu, že se změní základy matematiky a změní se význam pojmu „procento“.

Místo toho byl Henych zcela suverénní a nikdo mu neřekl, že to prostě nejde, že to není otázka právního názoru nebo výkladu zákona.

To je Henychův obrovský triumf.

Oni přece všechno udělali dobře, i když pokud by tak postupovali při zadání stejného úkolu v hodině matematiky na ZŠ, museli by dostat pětku.

Ukazuje se tak opět tady v Česku dobře známý paradox, že totiž když pochybí malý člověk, je za to pořádně potrestán, když chybují výborně placení vysocí úředníci státní správy, nic se neděje.

Stačí jim jenom stále dokola omílat to své.

Doufám tedy, že Nejvyšší správní soud to ve svém rozsudku veřejnosti jasně řekne, že úředníci na ministerstvu vnitra měli postupovat v souladu se základy matematiky a že postup, který použili, svědčí o jejich nulovém matematickém vzdělání. A že s právem nebo výkladem toho zákona to nemá nic společného. Když vezmu tu kritickou pasáž zákona, o kterou jde a kterou jsem mohl znovu vidět (kromě Facebooku) dnes v Otázkách, tak nevidím jedinou možnost, jak ji pochopit – pokud člověk rozumí pojmu „procento“ a pojmu „chybovost“ – jinak než ve smyslu průměrování procent.

Zákonodárce chtěl znát chybovost ze dvou procentuálních výsledků dvou vzorků. Není jiná možnost než průměrovat. To, že Henych mohl stále dokola opakovat tu svou, že mu nikdo neřekl přes víkend, že tím celá vláda riskuje radikální ztrátu důvěry veškerého obyvatelstva, která ovládá matematiku na úrovni základní školy, to mne opravdu šokovalo.

V zásadě žijeme v zemi naprostých pitomců. Dnes je to matematika a zítra se bude říkat, že je věcí právního názoru, zda Jan Hus byl prezidentem Československa. Smáli jsme se Romneymu za to, že se diví, proč se v letadle nedají otevírat okna, ale klesáme do mnohem většího bahna. Viděl jsem jako obvykle jenom prvního hodinu Otázek, kde se většinu času omílal Henychův blud, nicméně i tak jsme se mohli dozvědět další šokující věci. Henych mluvil o tom, že podpisuje

na listinách prezidentských kandidátů kontrolovalo 60 náhodně vybraných dobrovolníků.

To zarazilo i V. Moravce, takže se zeptal, co to znamená. Henych řekl, že to byl každý, kdo se přihlásil a podepsal slib mlčenlivosti... a chudáci prý za svou práci dostali jenom 100 Kč na hodinu.

Nerozumím tomu, co je náhodného na tom, když беру každého, kdo se přihlásí. Co kdyby se ti dobrovolníci, kteří u Dlouhého brali dvacku za podpis, dozvěděli o této možnosti a 40 se jich přihlásilo k Henychovi, který by je „náhodně“ vzal pod svá křídla?

Pak by byl náhodný vzorek pracovníků poměrně nenáhodně zaujatý ve prospěch jednoho z kandidátů, který je živi. Kontrolovali by vlastně výsledky své vlastní práce.

To nejlepší nakonec byl krátce zmíněný příběh pánů Šnajdra, Tluchoře a Fuksy. Tito čestní chlápíci, kteří se nezištně vzdali poslaneckého mandátu, aby Nečasova vláda mohla vládnout a realizovat své čisté ideály, jak dovést tuto zem do bídy, překvapivě nehledají své uplatnění v byznysu.

Čekal bych, že jejich pravicový étos je povede k tomu, aby se postarali sami o sebe, dělali pořádný byznys, zaměstnali lidi, odváděli daně a pomohli tomuto státu přesně tak, jak to pravice po schopných lidech žádá.

Úředníků a různých postů ve státní správě, kde se berou obrovské peníze, máme přece podle pravice příliš mnoho a je třeba to ořezat, redukovat, šetřit.

Místo toho tito stateční a čistí mužové jdou hrdinně do vysoce placených postů státních podniků, proti nimž jsou poslanecké platy hadr.

Není tohle korupce v přímém přenosu?

Ty nám zachováš vládu a my jako vláda ti dáme teplé místočko, na kterém vyděláš.

Prostě si ty čisté, ideovému programu ODS nejvěrnější pravičáky Nečas koupil za tyhle posty. Ty posty obnášejí vysoké platy z veřejných peněz, tedy vláda si své platy z veřejných peněz a svůj vliv na veřejné peníze koupila od těchto bývalých poslanců za veřejné peníze.

Boris Cvek, zdroj internet.

PRŮZKUM: STÁT MÁ LIDEM ZAJISTIT PRÁCI, MYSLÍ SI 72% ČECHŮ

Mezi obyvateli České republiky stále převládá názor, že stát by měl zajistit práci všem, kteří chtějí pracovat.

V současnosti si to podle průzkumu agentury STEM, který se uskutečnil na přelomu října a listopadu, myslí 72 procent lidí.

„Počet stoupenců tohoto názoru se za posledních dvacet let téměř nezměnil. Převažuje nejen mezi sympatizanty levicových stran, ale sdílí ho teď i přes padesát procent voličů pravice, a také nemálo živnostníků a podnikatelů,“ informoval včera STEM.

Nadpoloviční většina dotázaných přitom zastává stanovisko, že určitá míra nezaměstnanosti je pozitivním jevem, protože vede k tomu, že si lidé více váží práce a jsou zodpo-

Pokračování na následující straně

vědnější. Zatímco však v roce 1993 tento názor sdílelo kolem 80 procent lidí, nyní už jen 58 procent.

Většina Čechů se už naopak nedomnívá, že nezaměstnaní nemají zájem o práci.

„Tento názor převažoval na počátku existence samostatného českého státu, kdy nezaměstnanost byla velmi nízká, a opět v době ekonomického vzestupu v letech 2007 až 2008. Nyní, kdy nezaměstnanost v ČR roste k hranici deseti procent, považuje nezaměstnané za lidi bez zájmu o práci už pouze 39 dotázaných,“ uvedl STEM. (jn)

Právo 29.11.2012

NĚMEČTÍ DŮCHODCI V POSLEDNÍ DOBĚ BEROU ÚTOKEM LEVNÉ POLSKÉ DOMY PRO SENIORY

Polská představa o nesmírně bohatých německých důchodcích v nablýskaných mercedesech, kteří na stará kolena skoupí v Polsku luxusní nemovitosti a prožijí v nich zbytek života, se ukazuje jako zastaralý stereotyp.

„Penzisté ze Spolkové republiky se v poslední době zajímají především o pobyty v nově postavených polských domech pro seniory, které pro ně bývají finančně výhodné,“ napsal list Gazeta Polska.

Německé důchodce stojí v jejich vlasti pobyt v přibližně stejném zařízení měsíčně čtyři až šest tisíc eur (100 až 150 tisíc korun). Pojišťovna jim z toho proplácí 1550 eur a ostatní si musí doplatit sami, respektive jejich děti. V Polsku pobyt, stravování a péče ve slušně vybaveném moderním penzionu pro nejstarší vyjde měsíčně na 2500 až tři tisíce zlotých (600 až 750 eur). „Právě taková zařízení lákají německé penzisty, jejichž průměrná měsíční penze v současnosti dosahuje 1050 eur,“ uzavřela Gazeta Polska.

Právo 29.11.2012, Pavol Minárik

MLADÍ LIDÉ NEJSOU PŘIPRAVENI NA ŽIVOT

Učím na jedné vysoké škole. Ve smyslu nejnovějších poznatků z oblasti legislativy i matematiky jsem studentům dnes oznámil, že měním způsob známkování u zkoušek. Ode dneška budou zkoušky z mého předmětu dvě. Písemná a ústní. Každá bude samostatně oznámkována a výsledná známka do indexu bude součtem těchto dvou známek.

Nesouhlasili. Ba co více, protestovali. Vznegli absurdní argumenty, jako že vlastně nemají šanci získat jedničku (ti ambicióznější) nebo že se s výslednou známkou můžou do-

stat zcela mimo klasifikační mantinely (ti ostatní).

Rázně jsem takovou logiku odmítl. Zákonodárci a úředníci zákon aplikující určují, kam se bude naše země ubírat. Dávají nám návod a směr. Reptání studentů a jejich odvolávání se na „logiku“, bylo ubohé. Zákon, je přece zákon. A stanoví-li zákon, že průměr dvou údajů se stanoví jejich součtem, tak to tak prostě je. A co je dobré pro budoucího prezidenta, to bude dobré i pro ně.

Je vidět, že ne všichni mladí lidé jsou připraveni na život v naší moderní demokracii. Na místo respektování pravidel, které nám poctivě a s nemalým úsilím přináší náš zákonodárný sbor, a které nám vysvětlují a učí aplikovat naši „draží“ úředníci, se studenti snaží přemýšlet a používat vlastní rozum.

To je třeba rázně odmítnout. Na příští hodinu požádám o přítomnost pana ministra Kubiceho. Jako studijního materiálu a ukázky, jak má vypadat člověk moderní doby. Tedy člověk, který nejdříve splní rozkaz a aplikuje zákon. Teprve pak bude přemýšlet. I když je třeba přiznat, že pan ministr je ještě o kus před námi a „přemýšlení“ vyřadil ze svého život zcela.

Koluje po internetu.

Poznámka redakce NK:

Toto je jen jeden z mnoha posměšných příkladů, které se v lidové tvořivosti vyrojily po „výpočtu“ pana Henycha z ministerstva vnitra, pomocí kterého vyřadili některé kandidáty na prezidenta!!!

50 NEJVĚTŠÍCH KAUZ ČR

ARBITRÁŽ S CME - Američané investovali do rozjezdu TV Nova. Po odchodu generálního ředitele Vladimíra Železného však ČR musela za neochránění investice zaplatit CME 10,7 miliard Kč. Škoda: 10,7 miliard Trest: Žádný

ARMÁDNÍ ZAKÁZKY- Kolem nákupu armádní techniky včetně obrněných transportérů Pandur, Gripenů či špatných padáků panuje mnoho pochybností a problémů. Škoda: mezinárodní ostuda a mnoho miliard Trest: žádný

BEZDRÁTOVÁ PRAHA- Projekt „Bezdrátové Prahy“, který nikdy nefungoval, vznikl za primátorství Pavla Béma Škoda: 390 milionů Trest: žádný

EURODOTACE- V případě rozdělování eurodotací na severozápadě Čech konstatoval audit, že 90% těchto prostředků bylo vyplaceno neoprávněně. Škoda: Až miliardy Trest: Zatím žádný

GROSSOVY AKCIE- Expremiér Stanislav Gross zbohatl na akcích energetické firmy, které od kamaráda koupil za 21 milionů a prodal za 110 milionů. Firma poté zkrachovala. Škoda: 89 milionů Trest: Žádný

ARBITRÁŽ S DIAG HUMAN- Diag Human se od roku 1996 soudí s ČR o náhradu ztrát, na základě poškození dobré pověsti. Firmě podle arbitráže náleží 8,33 miliardy, ČR se odvolala. Škoda: odhad 8,33 miliardy Trest: Žádný

HARVARDSKÉ FONDY V kuponové privatizaci Viktor Kožený sliboval jistotu desetinásobku vložených peněz. Tisíce lidí však nedostali vůbec nic. Škoda: 16 miliard Trest: Žádný

Pokračování na následující straně

H- SYSTÉM- Petr Smetka připravil při stavbě domů 1095 lidí o 980 milionů. Škoda: necelá miliarda Trest: Smetka odsouzen na 12 let

HUŠÁKOVA SAZKA- Vysočanská hala, stála z původních 2,75 mil.- 9 miliard, a její šéf A. Hušák pobíral několikamilionový plat, což byl jeden z faktorů, který zapříčinil krach haly. Škoda: nejméně 7 miliard Trest: žádný

CHEMAPOL Tato firma se 40 tisíci zaměstnanci pod vedením Václava Junka zkrachovala. Škoda: až 17 miliard Trest: žádný

CHVALOVSKÉHO PODVODNÉ MASO- Někdejší šéf českého fotbalu vylákal z banky 1,5 miliardy, údajně na vývoz masa. S těmito penězi však platil staré dluhy. Škoda: 1,5 miliardy Trest: Chvalovský dostal 10 let

IPB- Vinou nekrytých úvěrů a krachu banky přišel stát a tedy daňový poplatník i o „rodinné stříbro“ v podobě plzeňského Prazdroje. Škoda: nejméně 200 miliard Trest: minimální

IT SLUŽBY- Ministerstva proplácet IT firmám miliardy korun za software, správu sítí a licence. Tyto služby jsou buď předražené, nebo nefungují (viz registr vozidel). Škoda: Miliardy Trest: žádný

IZIP- Do neúspěšného projektu elektronických zdravotních knížek investoval stát téměř dvě miliardy korun. Škoda: nejméně 470 milionů Trest: Žádný

KAMENCOVÉ JEZERO Areál (30 ha) kolem jezera u Chomutova pronajala radnice zastupiteli za ODS na 50 let.

Nájem: 250 tisíc. Na tomto pozemku jsou přitom stavby včetně hotelu za 80 milionů. Škoda: Desítky milionů Trest: Žádný

ROMAN JANOUŠEK – Odposlechy prokázaly jeho vazby na bývalého primátora P. Béma a magistrátní úředníky, prostřednictvím kterých ovlivňoval činnost magistrátu a dalších institucí. Škoda: Nevyčíslitelná Trest: Žádný

KARLOVARSKÁ LOSOVAČKA Podle rozsudku NSS losování mohlo navodit dohady o tom, že nešlo o losování, ale o hledání předem určeného lístku, který se nedařilo najít. Škoda: mezinárodní ostuda Trest: 500 tis. Kč pro KV magistrát

KEY INVESTMENT Některé Pražské městské části a města investovaly peníze občanů do podezřelých obligací ještě podezřelejší firmy spojené s politiky. Škoda: stamiliony Trest: žádný

KNIŽNÍ VELKOOBCHOD Někdejší lídr ODS Miroslav Macek se podílel na získání Knižního velkoobchodu za 39 milionů, ale účetní hodnota byla 60 milionů. Škoda: 21 milionů Trest: žádný

KOCOURKOVY MILIONY Exministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek (ODS) podle svých slov »odklonil« před rozvodem 16 milionů na účet své matky. Získal je podivným obchodem s akcemi. Škoda: 16 milionů Trest: žádný

KONKURNÍ MAFIE Bývalý soudce Berka a spol. na základě zfalšovaných dokumentů poslal do konkursu 10 firem.

Škoda: Mnoho miliard Trest: Vzhledem ke škodě malý
ALKOHOLOVÁ TRAGÉDIE Teprve až mrtví a osleplí lidé přiměli politiky, aby se začali zabývat obří problematikou pančovaného alkoholu. Škoda: Nevyčíslitelná Trest: Zatím žádný

LÁZNĚ KYSELKA Zkáza unikátních staveb začala za minulého režimu a pokračovala při chaotické privatizaci na začátku 90. let. Nikdo za nic nemůže a ČR zřejmě přijde o další kulturní památku. Škoda: Nedožitelná Trest: Žádný

LIBERECKÝ ŠAMPIONÁT Kauza, která po sobě zanechala dluhy ve výši cca 100 mil. korun. Škoda: Přes 100 milionů

Trest: Žádný

MAJETEK SSM Velký majetek SSM (Socialistického svazu mládeže) se rozdrobil za zlomek ceny mezi neprůhledné firmy. Škoda: dvě miliardy Trest: žádný

MOSTECKÁ UHELNÁ Kriminalisté zahájili trestní stíhání manažerů, kteří jsou spojení s kauzou privatizace Mostecké uhelné společnosti. V případě jde o miliardy, zabývá se jím i švýcarská justice. Škoda: Miliardy Trest: Žádný

OPEN CARD Projekt karty Pražana vyšel na miliardu korun, ačkoliv původně měl stát 90 milionů korun. Škoda: 910 milionů Trest: Žádný

PENZION PALAS Zřejmě jen díky »správným« rozhodnutím si mohl dovolit vystavět luxusní sídlo v Ludvíkově na Bruntálsku někdejší ministr zemědělství Jaroslav Palas. Škoda: nejméně 20 milionů Trest: žádný

PLZEŇSKÁ PRÁVA Politici a významné osobnosti studovali na vysoké škole v Plzni, kde bylo možné za dva roky získat doktorát. Škoda: Mezinárodní ostuda Trest: Žádný

POLDI KLADNO Továrník Vladimír Stehlík dovedl ocelářský gigant ke krachu. Škoda: nejméně 200 milionů Trest: minimální

PRIVATIZACE ČESKÉHO TELECOMU Při privatizaci této gigantické společnosti se podle vyšetřovatelů rozdělili úplatky ve výši 300 milionů korun. Škoda: Stamiliony i mezinárodní ostuda Trest: Žádný

POZEMNKY POD AREÁLEM SPARTA Pozemky pod stadionem prodala skalní příznivkyně klubu novým ma-

Pokračování na následující straně

jitelům za směšných 750 Kč/m². Majetky patřily původně Pozemkovému fondu. Škoda: 178 milionů Trest: Úřednice to bude splácet 495 let

DAVID RATH A SPOL. Ze středních Čech se přes státní zakázky podle odposlechů a kriminalistů odlévaly značné finanční prostředky Davidu Rathovi a jeho „klanu“. Škoda: Desítky milionů korun Trest: zatím žádný

RUMOVÁ AFÉRA Za masivní fingovaný vývoz rumu v roce 1992 byl obžalován i jeden soudce, svědci mluvili o účasti lidí z ministerstva vnitra. Škoda: 60 milionů Trest: jeden podmíněčný trest

SKLOEXPORT Rodina herečky Reginy Rázlové byla u zániku světově proslulého sklářského impéria Škoda: až půl miliardy Trest: žádný

SOUDKOVA ŠKODOVKA Lubomír Soudek chtěl z Plzeňské Škodovky udělat světového strojírenského giganta.

Škoda: Miliardy Trest: Žádný

SRBŮV ČESKÝ DŮM Nevýhodný pronájem domu v Moskvě, za nějž byl odpovědný tehdejší generální sekretář ministerstva zahraničí Karel Srba, stát připravil o 26 milionů. Škoda: 26 milionů Trest: Srba osvobozen

STÁTNÍ MATURITÝ Předražené, zbytečné, plné chyb. K přijetí na VŠ nestačí a z malicherných důvodů propadají i premianti. Škoda: nejméně 100 milionů Trest: žádný

TUNEL BLANKA Předražená obří stavba z éry primátora Pavla Béma měla pomoci provozu v Praze už letos, ale bude mít dva roky zpoždění. Škoda: 10 miliard Trest: žádný

DOPRAVNÍ PODNIK PRAHA Kvůli předraženým smlouvám na výrobu jízdenek odtékaly z pražského DP měsíčně desítky milionů korun. Škoda: desítky milionů Trest: zatím žádný

UNIPETROL „Pět na stole v českých...“ - v kauze privatizace ropného giganta čelili čeští a polští politici podezření, že si vzájemně rozdělili více než miliardový úplatek. Škoda: Miliardy Trest: Minimální

ÚŘEDNICE DOUBOVÁ Bývalá exšéfkyně karlovarského stavebního úřadu si změnou územního plánu proměnila svoje bezcenné pozemky v lukrativní stavební parcely. Škoda: 25 milionů Trest: Žádný

ZVLNĚNÁ DÁLNIČKA D47 Dálnice u Ostravy se vlní, podle silničářů má špatné mosty a další vady. Navíc podle některých expertů byla výstavba mnohonásobně předražená. Škoda: stovky milionů Trest: žádný

PROMOPRO Předražená zakázka ozvučení českého předsednictví EU, kterou realizovala firma ProMoPro, stála 525 milionů. Firma tak stát měla připravit o 388 milionů. Škoda: 388 milionů Trest: zatím stíháno 11 lidí

PODPORA SOLÁRNÍKU Na dotované výkupní ceně el.energie získávají majitelé solárních elektráren 36 mld. ročně.

Podpora el.energie získaná z obnovitelných zdrojů navíc zdražuje cenu proudu. Škoda: 36 mld. ročně Trest: žádný

POŽÁR VINOHRADSKÉHO PIVOVARU V r. 2000 na území památkové rezervace, kde stála tato unikátní stavba, vznikl developerský projekt. Zapálením památky ušetřil neznámý pachatel investorovi spoustu peněz. Škoda: Nedo-zírná

Trest: Žádný

SETUZA Vinou nevýhodné a tajné smlouvy, kterou posvětil exministr zemědělství Palas, ovládli potravinářský gigant s miliardovým obrátem podnikatelé Pitr a Mrázek. Škoda: Miliardy Trest: Tomáš Pitr je již 2 roky ve vazbě

SPOR S NOMUROU Nomura investovala v IPB, která v roce 2000 zbankrotovala, a stát ji poté prodal ČSOB za jednu korunu. Spory skončily smírem, ČR Nomuru vyplatila 3,6 miliardy. Škoda: 3,6 miliardy Trest: Žádný

PŘEDRAŽENÝ JUSTIČNÍ AREÁL Původně stál justiční palác v Brně 805 milionů, nakonec to ale bylo 1,87 miliardy. Krajský soud za to dostal pokutu 1,9 miliardy, 3/4 mu byly odpuštěny. Škoda: 1 miliarda Trest: žádný

VIAMONT Firma Viamont bývalého ministra dopravy A.Řebíčka získala státní zakázky za 3,5 miliardy. Sám prý firmu před nástupem do funkce prodal a za akcie dostal 750 milionů. Škoda: stovky milionů Trest: žádný

Zdroj: SANEP (Středisko analýz a empirických průzkumů), internet.

JAK TO BYLO S VŘSR?

Možná jste si všimli, že v našich obcích pořádáme mezi 1 - 15. listopadem pro děti „Tradiční lampionový průvod“. Jde se většinou od školy či školky na náměstí nebo naopak s lampiony. Jaká je to v listopadu tradice? No přece od vítězství dělnické třídy a rolnictva u nás jsme, jako děti v podvečer výročí Velké říjnové socialistické revoluce 7.11.1917, chodili s rozžatými lampiony od školy a zpět.

Ale proč a co slavíme dnes?

Podívejme se na zveřejněná historická fakta - i když stále neúplná (neotevřely se bývalé sovětské a zcela ani americké archivy):

Strůjci revoluce vycházeli z učení, které se zrodilo v kapitalistické společnosti a vycházelo z německé klasické filozofie, anglické politické ekonomie a francouzského utopistického socialismu.

První mecenáši Komiterny byl rod Rotschildů, evropský a americký kapitál se přímo podílel na vítězství bolševické revoluce a následném budování Sovětského svazu. Propojení ruské revoluce a světa financí bylo tak rozsáhlé, že sovětská ani západní historiografie neměly zájem tento fenomén analyzovat, natož zveřejnit!

Až dokumenty z archivu ministerstva zahraničí USA - fondu 861.00, umožňují udělat si obraz tehdejších událostí.

Průmyslově vyspělé, ale na suroviny chudé Německo zahájilo vojenské tažení na Rusko v r.1914. Dostalo se tak do války na dvou frontách a generální štáb brzy zjistil, že s lidským a ekonomickým potenciálem, který má k dis-

Pokračování na následující straně

pozici, nemůže válku vyhrát a hledal východisko. Proto císař v r. 1916 uložil kancléři Theobaldu von Bethmannovi-Hollwegovi (potomku bankéřského rodu) „podniknout různé kroky k proniknutí do Ruska s využitím bankéřů, židů a tak dále...“ (!) V té době Berlín věřil, že záměry Trockého, Lenina a jejich druhů jsou v souladu s německými cíli - že směřují k rozkladu Ruské říše a moci. Tato myšlenka se zrosila již v r. 1915, kdy se německý velvyslanec v Kodani Ulrich von Brockdorff-Rantzau setkával s ruským menševickým revolucionářem Alexandrem Israelem Gelfandem (alias Pavrusem) a naléhavě Berlínu doporučoval, aby během války využili jeho služeb. Pavrus již 9.3.1915 předal Němcům rámcový plán revoluce a požadoval 2 miliony marek na jeho realizaci. Suma byla schválena obratem - už 11.3.1915!

Když pak vypukla v Rusku v únoru 1917 revoluce, byla většina bolševiků ve Švýcarsku. Okamžitě se rozhodli pro návrat do Petrohradu, aby situaci využili pro revoluci svou. Ač byli s Německem ve válečném stavu, jelo 16..4.1917 32 pasažerů (vč. Lenina) v zajištěném vagonu z Bernu přes celé Německo do Stocholmu. Následně se na stejnou trasu vydalo ještě 200 dalších revolucionářů. Tuto akci schválil osobně Theobald von Bethmann a organizoval a financoval německý generální štáb.

Revoluce se neobejde bez peněz. Vliv, letáky, noviny, organizování, zbraně. Proto Pavrus požádal Německo v červenci 1915 o dalších 5 milionů marek a dostal je obratem. Mezi sponzory vévodil na př. hamburský bankéř Max Warburg, mající pevné vazby na evropské a americké bankéře, rodovými svazky provázané. To evropským Warburgům umožňovalo financování i z Německa - ač tím porušovali mezinárodní právo, zakazující financovat válčící země. Sponzoři Ruské revoluce pochopitelně neměli zájem, aby zákulisní tahy vešly ve známost. Bohužel byly ve válce zničeny četné německé archivy a ruské banky, napojené na německý kapitál vedly dvojí účetnictví a i zde velká část dokumentů zmizela. Další archivy byly později zničeny sovětskou stranou v Leningradu a Moskvě, aby nepadly do rukou německé armády. Nedostupná je i podstatná část amerických archivů - zpřístupněny byly jen dokumenty týkající se Pavruse. Jde o dokumenty, získané Američany z archivu německého ministerstva zahraničí. Odhalily na příklad instrukci německého státního tajemníka ministerstva zahraničních věcí Richarda von Kühlmanna adresovanou do Moskvy: „Použijte, prosím, vysoké peněžní částky, protože jsme mimořádně zainteresováni aby se bolševici udrželi. Nejsme zainteresováni v podpoře monarchistické ideje, kte-

rá by chtěla Rusko sjednotit. Musíme zabránit konsolidaci Ruska a z tohoto hlediska musíme podporovat krajně levicové strany.“

A v zájmu tohoto cíle, jak konstatoval generál Anton Děnikin, němečtí představitelé v Moskvě mimo jiné předali čekistům i důstojníky bělogvardějského podzemí.

Ovšem ve snaze nepromarnit šanci a vytlačit z ruského trhu německou konkurenci nelenil ani americký velkokapitál. Proto vyslal v srpnu 1917 do Ruska „Delegaci Červeného kříže“, tvořenou pěti lékaři, dvěma sestrami a patnácti (!) podnikateli, právníky a tlumočníkem. V čele stál ředitel Federální rezervní banky v New Yorku B. Thompson a náklady 200.000 dolarů hradila firma International Harvester. Členové delegace, hájící své zájmy, přesvědčovala ruské vůdce, aby ve válce s Německem pokračovali, aby bylo císařství (ale i Rusko) co nejvíce oslabeno a bylo mu znemožněno vstoupit na Ruský trh. Historik Sutton dospěl k závěru, že pokud by Thompson do Ruska nepřišel, události by se vyvíjely úplně jinak. Bez finanční a zejména diplomatické a politické podpory, kterou Thompson, Robson a jejich newyorští přátelé Trockému a Leninovi poskytli, by byli bolševici smeteni a Rusko se mohlo vyvinout v socialistickou ústavní a právní společnost. Jen Thompson předal od června do listopadu 1917 bolševikům milion dolarů a další peníze proudily prostřednictvím židovských, zednářských a podnikatelských kruhů. Bankéř John M. Schiff spočítal, že jeho děd, jako jenom jeden z nich, obětoval na bolševickou revoluci asi 20 milionů dolarů. Existuje dokument německého císařského ministerstva financí s příkazem „vydat dle článku 6 Mimořádného rozpočtu nejprve 5, poté 10 a následně 40 milionů zlatých marek na revoluční síť a propagandu v Rusku“. Američané se hodlali na Ruském trhu pevně usadit. Prezident Woodrow Wilson osobně dopomohl Lvovi Trockému, který na jaře 1917 pobýval v USA k odjezdu do Ruska, kanadská policie ho zatkla jako špiona - Wilson mu nechal vystavit americký pas (!) a zařídil do něj britské vízum. Bílý dům byl o říjnovém převratu informován měsíc a půl dříve, než byla revoluce zahájena. Wilson také 28.11.1917 rozhodl, že do událostí nebudou USA zasahovat: „Jakákoliv intervence v Rusku bez souhlasu sovětské vlády by mohla napomoci restauraci carismu. Nikdo z nás nemá zájem carismus v Rusku restaurovat.“

Zajímavý je výsadek Antanty (svazek Francie, Anglie a Ruska) v Murmansk a Archangelsku v srpnu 1918. Britové a Francouzi ho provedli se souhlasem Trockého s cílem ovládnout obě strategická města i s carskými vojenskými velkosklady, aby se nedostaly do rukou Němců. Jakmile Německo kapitulovalo, vojáci odešli, část výzbroje odvezli s sebou, ostatní předali bolševikům, ale pro bělogvardějce nebyla ani jedna patrona. I to osvětluje zářnou neporazitelnost bolševiků a jednu z hlavních příčin porážky bělogvardějského hnutí. Západ nechtěl a nepodporoval jeho hlavní cíl - zachování velké a jednotné Rusi. Britský premier Lloyd George v parlamentu prohlásil: „Jednotné Rusko neodpovídá britským zájmům a je nutné řešit otázku Kavkazu se zřetelem k Turecku, nastolit otázku Turkestánu a Pobaltí“. Antanta následně vyzvala Generály Děnikina a Wrangela, aby s bolševiky přestali bojovat, což oba odmítli.

Pokračování na následující straně

Následné uznání Sovětského svazu v letech 1922 - 24 většinou evropských zemí Lloyd George zdůvodnil slovy: „Úspěšně obchodovat lze přece i s lidojedy.“

Bolševická industrializace byla z 95% realizována díky západním technologiím a zejména americkému kapitálu. Ale nebylo to zadarmo! Následně oteklo v průběhu 8 měsíců do USA ruské zlato za 450 milionů dolarů, Francie obdržela zlato za 10 milionů - a nikomu nevadilo, že šlo převážně o zlato zkonfiskované pravoslavné církvi - katolická církev tomu dokonce oficiálně požehnala!

Ale záměry nakonec přece jen nevyšly - kapitál nepočítal s příchodem J.V. Stalina.

Dle článku L.Balcara (zkráceno), internet.

ŘÍJNOVÁ REVOLUCE

Říjnová revoluce (jinak také Bolševická revoluce, Ruská revoluce nebo Velká říjnová socialistická revoluce, zkráceně VŘSR) byl ozbrojený převrat, provedený v Rusku 7. listopadu 1917 (25. října podle juliánského kalendáře, který tehdy v zemi platil). Z iniciativy vůdce někdejší bolševické frakce RSDDV I. Lenina byla připravena akce, která významně ovlivnila celosvětové dění ve 20. století. Byl to také začátek občanské války v Rusku, následovalo vytvoření SSSR a rozšíření komunismu na podstatnou část světa.

Předpoklady

Socialistická idea spravedlivější společnosti měla v Evropě silný vliv již od poloviny 19. století a značného ohlasu dosáhla i v carském Rusku, zemi s autokratickým politickým zřízením. Zde byla v roce 1898 založena Ruská sociálně demokratická dělnická strana (RSDDV), která brzy převzala radikální rétoriku vlivných socialistů Marxe a Engelse, vyzývajících k revoluci a zespolečenštění soukromého majetku. Tato strana se v roce 1903 rozštěpila na dvě frakce – umírněnější menševiky a radikální bolševiky. Kromě toho vznikla ještě Strana socialistů revolucionářů (eserů) prosazující myšlenky rolnického socialismu.

Carské Rusko bylo kolem roku 1900 největším státem na světě, byl to však stát podle dobových měřítek zaostalý a vnitřně velmi labilní. V zemi chyběla silná střední třída a společnost fakticky tvořila většinová rolnická masa a úzká vrstva aristokracie, vlastníci velkou část půdy. Car zemi spravoval „z boží milosti“ jako ve středověku, občanská společnost se teprve rodila. Za této situace vystupovala většina inteligence proti režimu a toužebně očekávala změnu – ta nečekaně nastala roku 1905, kdy v důsledku války s Japonskem vypukla v zemi revoluce.

Vývoj v letech 1905–1914

Během první ruské revoluce v roce 1905 nedokázaly socialistické strany prosadit nic ze svého programu – z revoluce profitovaly liberální a občanské strany (především kadeti), jimž se podařilo dosáhnout omezeného parlamentarismu (duma). Radikální křídlo revoluce bylo poraženo, jeho představitelé popraveni nebo uvězněni. Až do vypuknutí první světové války zůstávaly socialistické společenské představy jen na okraji reálných politických úvah a carský režim se dočasně konsolidoval (Stolypinovy reformy). Obě

frakce v RSDDV, menševici a bolševici, se zatím názorově zcela rozešly a fakticky si utvořily samostatné stranické struktury.

Únorová revoluce

První světová válka znamenala pro Rusko hospodářskou i vojenskou pohromu. Zaostalý carský režim nedokázal účinně mobilizovat všechny síly k obraně před vnějším nepřítelem a po vzednutí lidových bouří v Petrohradě v únoru 1917 (podle gregoriánského kalendáře v březnu) se zhroutil. Liberálové a socialisté (s výjimkou bolševiků) utvořili novou prozatímní vládu, která měla svolat ústavodárné shromáždění a mezitím dál vést válku s Německem a Rakousko-Uherskem. Situaci však značně komplikovala slabost vlády, rozvrat armády vyčerpané boji na frontách první světové války a neklid na venkově, kde rolníci očekávali brzké rozdělení velkostatkářské půdy.

Z obav před návratem absolutismu prosadily obě nebolševické socialistické strany, eserí a menševici, systém tzv. dvojvlády, kdy vedle vlády existoval paralelní mocenský orgán, sověť dělnických a rolnických zástupců, volený dělníky, rolníky a vojáky; jemu byla podřízena struktura sovětů ve všech větších ruských městech. Obě strany v sovětech zprvu dominovaly a většinou se snažily s prozatímní vládou spolupracovat.

Bolševici.

Bolševici zprvu zaujali smířlivý postoj k vládě, po návratu svého vůdce Lenina z exilu ve Švýcarsku však otočili a začali na vládu útočit jako žádná jiná strana v Rusku. Vytýkali jí protidělnickou politiku, pokračování ve válce, neochotu rozdělit rolníkům půdu a řadu dalších prohřešků. V červenci 1917 se nakonec neúspěšně pokusili vyvolat nepokoje, které je v očích veřejnosti dočasně kompromitovaly.

Krátce po skončení „červencových dnů“ zahájil generál Lavr Kornilov, který si byl vědom vratkého postavení vlády, pokus o převrat s cílem nastolit vojenskou diktaturu, výsledkem však byla radikalizace části dělnictva a Kornilov nedosáhl ničeho. V září petrohradský sověť ovládli bolševici a Lenin tak získal kontrolu nad jednou ze dvou mocenských pák v zemi; tu se rozhodl využít k úplnému převzetí vlády v Rusku. Změna režimu měla proběhnout v souladu s poučkami marxismu, tj. násilnou cestou, nad vším si však měla uchovat dohled strana. Později Lenin v rozporu s realitou tvrdil, že „strana našla moc pohozenou na ulici a jednoduše ji zvedla“.

Průběh a důsledky

Řízení převratu se nechopil osobně Lenin, který se pod falešným jménem skrýval před policií, ale Lev Davidovič Trockij, socialista a intelektuál, jenž se k bolševikům připojil teprve v létě 1917. Snahou organizátorů bylo maskovat uchopení moci jako vůli sovětů, proto byl Vojenský revoluční výbor, koordinující převrat, formálně sovětským orgánem. Ačkoli zprávy o přípravách pronikly na veřejnost, nebolševické socialistické strany i prozatímní vláda nebezpečí značně podcenily. Při akci stačilo Trockému ovládnout hlavní komunikační uzly v Petrohradě – nádraží, poštu atd. Poté, co známým výstřelem z Aurory dal prominentní bolševik Antonov-Ovsejenko signál Rudým gardám k útoku

Pokračování na následující straně

na Zimní palác, se rozpoutaly drobné potyčky, ale obránci paláce se brzy vzdali. Předseda prozatímní vlády Kerenskij mezitím uprchl, aby se pokusil získat na svou stranu jednotky armády mimo město. Zbytek vlády Antonov-Ovsejenko zatkl.

Na rozdíl od únorové revoluce nebyla říjnová revoluce lidovou revoltou, jakkoli se komunisté snažili později tvrdit opak. Nebyla ani záležitostí sovětů, neboť bolševici jen využili jejich aparátu a jejich jménem převrat kryli. V Petrohradě si řada lidí téměř nevšimla, že ve městě probíhá zásadní změna. Toho dne hrála normálně divadla, vycházely noviny a dělníci i vojenská posádka se k událostem stavěli povětšinou netečně či neutrálně. V Moskvě se sice v průběhu příštích dní strhly pouliční boje, ale v jiných městech samozvané výbory a organizace celkem plynule přebíraly moc. Na venkov se ovšem bolševický vliv nevztahoval a tak tomu dlouho také zůstávalo. Obzor rolníků zpravidla nesahal dál než k nejbližšímu městu a zcela jim chyběl smysl pro abstraktní ideologie. Šlo jim hlavně o to, aby získali půdu velkostatkářů, a bylo jim lhostejné, kdo jejich přání vyhoví. Lenin, který si již vypůjčil z programu strany eserů ty partie, jež odpovídaly aktuálním požadavkům venkova, byl ochoten jim vyjít vstříc. A to bylo rozhodující.

Celkově umožnilo úspěch bolševiků několik faktorů:

1. Během osmi měsíců od únorové revoluce se zcela zhroutil tradiční pilíř starého Ruska – armáda. Nebylo tedy nikoho, kdo by převrat potlačil.

2. Bolševici dovedně využili tehdejší volání po míru „bez anexí a kontribucí“ – to, že válku ve skutečnosti prodloužili, se mělo teprve ukázat.

3. Bolševici natolik věřili ve své „historické“ poslání, že byli v té době snad jedinou silou, která měla jasný „program“ (jakkoli utopický). Chtěli budovat nový svět, vystoupit z války, zrušit peníze, vyvlastnit továrny a doufali, že položí základy spravedlivé společnosti.

Říjnovou revoluci však jejich revoluce teprve začínala. Vzplanula občanská válka, během které museli zvládat jednu krizi za druhou a sami často nevěřili, že se u moci udrží. Fakticky revoluci dovršilo až vítězství Rudé armády v občanské válce.

Zdroj: Wikipedia

NEJEN STÁTNÍ OPERA V PRAZE NA ROZCESTÍ

Dokončení.

Chybí nám zde velké kulturní osobnosti s neformální autoritou?

Řekl bych, že ne, ale většinou je uznáme až po jejich smrti a ještě raději, když už nemusíme platit autorské honoráře ani dědicům. Hlavní vinu na tom zase mají upachtění a lokajská média veřejné služby, a už x-tá garnitura v ministerstvu kultury a na ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy. Jejich vzájemné oddělení byl nesmysl, který se novému mladému státu zle nevyplatil.

Pan Jaroslav Vocelka, původně „jen“ provozní ředitel a pak ředitel - suverén opery i baletu, za celou svou dvanáct-

iletou éru si byl asi vědom této trapné situace. Byl po celou dobu svého úřadování mnohem opatrnější, diplomatictější, než jeho předchůdci i nástupci. Nebál se soustavně Operu a sebe literárně věcně prezentovat v krásném i foto-graficky vyvedeném čtvrtletníku Opera-Balet vždy na luxusním křídovém papíru. Na závěr kariéry stihl sepsat a pokřtít svoje paměti popisující jeho osobní cestu k opeře. Měl velmi promyšlené společenské - umělecké, sponzorské a politické kontakty, otevřel unikátní novo-rokokový palác, stojící na atraktivním a snadno dopravně přístupném místě na Wilsonově třídě, velkým akcím, jako byly koncerty a plesy v opeře. Reprezentační plesy v opeře se za něj výrazně odlišují svými cíli od první poloviny naivních devadesátých let minulého století.

Nedívím se, že na samý závěr se vůdcovský, ambiciózní, úspěšný muž, rozmáchl k tak velkolepému dramaturgickému a politickému gestu právě Tristanem a Izoldou. Možná to byla od něj trochu i recese stárnoucího „hlavního intendantu ze státní milosti“, který sám sebe léta musel hlídat, aby nenarazil. Možná chtěl upozornit na pozapomenuté a provokativní projekty a praxi svých ředitelských předchůdců – zejména pana Karla Dagáče nebo paní Evy Randové. To by ale už bylo na jiný esej.

Je tu další kupa otázek, situací, výroků, svědectví, polemik, drbů - jaksi zevnitř, které lze jen zčásti dohledat, potvrdit nebo vyvrátit. Takové je už odedávna skoro každé umělecké prostředí! Jsou tu intimity a lidské povahy, také závisť, osočování a intriky, to pověstné „mydlení schodů“ patřících nejen k této profesní branži a já sám jej taky zažil v devadesátých letech na vlastní kůži zas ale ve školství. Slušnost a zásadovost se tu zatím moc nevyplácí. Ani pan Radim Dolanský a pan dirigent Oliver Dohnányi se z této břechky zcela nevymanili a zanechalo to puch na jejich pověsti.

Mít skoro nekonečnou frustrační toleranci je to hlavní, co potřebují divadelní šéfové velkých kamenných domů, jako jsou metropolitní opery i tzv. národní divadla. Je nakonec dobře, že žurnalisté momentálně většinou sledují úplně jiné celebrity, zde si sotva kdy uloží práci a čas na investigativní přípravu, aby objektivněji rozkryli, pochopili a vložili základní souvislosti. Je škoda, že se Státní operou nezbývají ti, kdo na to mají vzdělání a někdy jsou i výkonnými umělci a slovnými pedagogy. Zřejmě si nechťejí „dělat“ do vlastního hnízda a znepřátelit si kde koho mezi kolegy a kolegy-němi.

Dojde na obnovení respektu a zachování čistoty nejvyšších pater UMĚNÍ?

OBA OBORY- opera i balet a jejich kombinace- JSOU KOMPEXNÍ SYNTÉZOU VŠÍ LIDSKY JEŠTĚ DOSTUPNÉ ABSOLUTNÍ KRÁSY- HUDEBNÍ, PĚVECKÉ, POHYBOVÉ A HERECKY VÝRAZOVÉ NA JEDNOM FYZICKÉM MÍSTĚ A V JEDNOM LIDSKÉM ČASE NEBO OKAMŽIKU. JSOU PRCHAVÉ, TĚŽKO SLOVEM UCHOPITELNÉ, MĚLY BY BÝT VNÍMÁNY V PŮVODNÍM PŘÍSNĚ ARISTOTELSKÉM SLOVA SMYSLU DEFINICE, CO JE TO SKUTEČNĚ VYSOKÉ UMĚNÍ A NE ÚPLNĚ UMĚNÍ.

Jsou to bohužel patra, kam jen stranicky nominovaní političtí ministři nové post-demokracie v post-kapitalismu

Pokračování na následující straně

málokdy dohlédnou a bývají sami ukázkami pokleslého vkusu i životního stylu. Možná to byl důvod, proč předchozí režimy na posty ministrů KULTU (školství a kultury) dosazovaly osoby s vědeckou nebo uměleckou erudicí, zasloužilé kreativce, a nikoliv osoby pouze s ekonomickým a technokratickým myšlením nebo jen politické kariéristy a prospěcháře.

Po roce 1989, i podle diskusních fór na stránkách internetu, se nejpříjemněji dařilo Státní opeře Praha až za ministra Pavla Dostála. Došlo za něj k velkorysé postupné rekonstrukci hlediště, šaten a pak ve spolupráci s Národním památkovým úřadem i opravě fasády pláště novo-rokokového paláce a dalších skvostných segmentů a příslušenství vnějšku i vnitřku operního domu včetně výměny oken, odhlučnění a zateplení. Ministr Pavel Dostál nebyl politický povýšenec a byrokrat ale i tvořivý umělec, a zdá se mi, že nejlépe rozuměl svým pappenheimským. Čest jeho památce!

Když se nekonečné dny a noci probírám diskusemi na blozích pod články o tomto konfliktním tématu, jak se vyhocovalo během mého abonmá za posledních pět let, kladu si otázku, jaká je vlastně role politických zákulisí a zda už nebylo o všem, co se kolem divadel nyní děje, rozhodováno někde jinde od stolu. Je to tenký led! My stálí abonenti si odpovědi můžeme jen domýšlet, což ale žánr eseje nevylučuje.

Půjde nyní o myšlenkový sled jakoby ve sci-fi?

Klíčovou otázkou je, proč najednou mocným vlivovým skupinám leží samostatná Státní opera Praha tak v žaludku, když jim dříve nevadila? Jejich finanční argumentace je nepřesvědčivá zejména u Státní opery Praha, která sama dokázala pokrýt i přes padesát procent svých nákladů, což je ve světě neobvyklé.

Lze dokonce tvrdit, že argumentace pro tzv. sloučení je zase a priori ne ideová, ale ideologicko-politická, že jde hlavně i o politicky účelové rozhodnutí zájmových skupin. Politická scéna se v tomto bodě na štěstí názorově jasně rozdělila, a proto „reformátoři“ (spíše likvidátoři) zatínají do slabin svých koní ostruhy.

Senát České republiky s převahou levice je dále pro zachování dvou samostatných operních domů. Skupina významných poslanců v Parlamentu České republiky je stejného názoru a jednala přímo v budově Opery s Radimem Dolanským, novým pověřeným ředitelem:

„Podstatné je to, že je to jakési rodinné stříbro. Obecně kulturní dědictví nemůžeme poměřovat jen penězi, protože penězi je k nezaplacení. Ministerstvu kultury osobně vyčítám ne úplně dobrou komunikaci. Možná některé ty věci mohou být z pohledu ministerstva racionální, ale evidentně nebyly dobře komunikovány a probrány s těmi sbory,“ prohlásila místopředsdkyně horní komory za ČSSD Alena Gajdůšková v létě 2011.

Možná někomu vadí, že sláva Státní opery moc rychle vykulminovala navzdory řadě odpůrců zejména v Národním divadle, ve státní správě i v médiích? Některými odvážnými projekty a výsledky Národní divadlo zastínila a začala ohrožovat dokonce i prioritu jeho baletu.

Šířitelé těchto pomluv jsou většinou ctižádostivci nově přišedší z venkova do funkcionářských (pardon - manažerských) pozic v hlavním městě.

Někoho mohl podráždit společný projekt Státní opery Praha a společnosti Richarda Wagnera Praha?

Zde šlo Státní opeře Praha o překonání historické diskontinuity s Novou německou operou. Kvazi-metropolitní opera v Praze zacílila v poslední době spolupráci více na německou kulturní oblast. Mělo by dojít o smytí a odpuštění vin a novou etapu umělecké tvůrčí spolupráce.

Bylo by to ale na místě, ale oblíbený a zavedený repertoár ruský, italský, francouzský tu měl pořád svoje místo.

Možná někomu vadilo, že součástí projektu byla k padesátiletému výročí Nového německého divadla 20. května 2010 i nově a velkoryse nastudovaná premiéra opery Richarda Wagnera Tristan a Izolda s předním světovým dirigentem a zahraničními sólisty?

Zafungoval zde i strach, že domácí sólisté přijdou v budoucnu zkrátka? Wagnerova opera je tak pěvecky náročná, že i Nová německá oper, kde byl Wagner kmenovým skladatelem, mívala s obsazením hlavních rolí potíže.

Možná někomu vadilo, že na 1. balkoně byla odhalena busta Richardu Wagnerovi od mladého výtvarníka Václava Krčála s tím, že Státní opera Praha naváže cíleně na staré tradice v roce 2012 při mezinárodním wagnerovském kongresu.

Možná někomu vadilo, že na Richarda Wagnera při premiéře a při odhalení jeho busty zavzpomínal NÁRODNÍ UMĚLEC basbarytonista Antonín Švorc (*1934), známý wagnerovský sólista Národního divadla a Státní opery v Berlíně od šedesátých let minulého století?

Možná někomu vadí zejména nemovitá majetková práva Státní opery Praha a její umístění na atraktivním místě na Wilsonově třídě? Není podezřelý ten spěch, s jakým mají být rychle vyřešeny na prvním místě právě tyto záležitosti? Zde vkládám pro zájemce zprávu Rádía Česko z léta 2011:

ČRo Česko: Červen 2012: Jde o majetky, tvrdí odpůrci sloučení. Úřad to odmítá. Podle něj změna zefektivnění provozu souborů, jak tvrdí ministerstvo, nepřinese. Za rozhodnutím Dolanský vidí ekonomické zájmy, konkrétně prodej některých lukrativních budov a pozemků v majetku Národního divadla. „Konkrétně jde o ateliér na Floře, sklady u Apolináře a Anenský areál u Karlova mostu. Celé to už pan ministr potvrdil, že se počítá výhledově s budováním areálu dílen, zkušeben a skladů někde za Prahou, takže všechno tomu nasvědčuje,“ řekl Dolanský. Proti tomuto tvrzení se ve vysílání Rádía Česko ohradil mluvčí ministerstva kultury Stanislav Brunclík. Resort podle něj uvedené objekty ani prodávat nemůže. „Tyto úvahy, že se ministerstvo někde něco pod pokličkou kuje, jsou absolutní nesmysl. Takhle to prostě nefunguje,“ zdůraznil Brunclík. Odmítl také, že by neexistovaly analýzy chystané transformace. „Jde skutečně o zeštíhlení provozních nákladů na obě dvě instituce a zlepšení podmínek uměleckých souborů,“ uvedl mluvčí. „Kdyby 18 tisíc věrných diváků, jak říkal pan Dolanský, vidělo skutečně do střev hospodaření Státní opery v minulých letech, tak by začali své podpisy zase škrtat,“ dodal.

Naše paměť nás ale zatím neklame. Takový katastrofický scénář nelze vůbec vyloučit. Podobné laskominy ohrožovaly svého času řadu nemovitostí patřících v Praze MŠMT, Karlově universitě a České akademii věd a ne vždycky to dopadlo

Pokračování na následující straně

dobře! Řada z těchto cenných budov byla prodána nebo změnila majitele.

Konfliktním tématem mohou být opakované Plesy v Opěře a osobnosti a celebrity na nich zúčastněné, zejména poslední dva- tři roky, kterými se odlišily od plesů v první naivní polovině let devadesátých.

Skladba významných hostů dnes dobře vypovídá o dobových posunech v mentalitě organizátorů, jejich názorovém vývoji a o smyslu a cílech. Z pohledu abonenta účast na reprezentační sešlosti není cenově nedostupná, ale naráží na přísnou etiketu a garderobu zejména pro muže, zatímco ženám se tolerují sukně i nad kotníky. Nejnižší vstupné je srovnatelné s nejlepšími lístky do opery.

O Plesech v opěře se zmiňují jako o dalším znaku ambiciózních strategií a taktikách, odlišujících Státní operu Praha od Národního divadla.

Šéfové Opery usilovali o zvýšení lesku operního domu přilákáním osobností tzv. velkého světa a chtěli ji udělat přitažlivou i pro mecenáše. V poslední době ve scénáři plesů došlo ke zvýznamňování exotických hostů a posilování feudálních resentimentů. (Např. letošní Ples v opěře 2012 v únoru bude ve znamení rudolfínské doby.)

Dle mých zdrojů byla poprvé nejbližší Státní opera Praha idejí Metropolitní opery Praha za primátora Pavla Béma a ministra kultury Václava Riedlbaucha. Podruhé se začala přibližovat Státní opera Praha této vizi za primátora Bohuslava Svobody, který poslední plesy zahajoval je o něm známo, že mu myšlenka spolufinancování druhého operního domu v hlavním městě není cizí. Letos je už v mnohem silnější pozici než kdykoliv dříve, takže i tato možnost se stává pravděpodobnější.

Je na čase po prvním „lámání chleba“ přiznat barvu veřejně?

Jsem tu jen svědkem- abonentem obou předních scén jako uměleckých pracovišť s ambicemi prvního řádu. Přesto mi to nedá a probírám v paměti svoje letité zkušenosti s garniturami umělců bývalého Smetanova divadla a Zlaté kapličky nad Vltavou, jak si ji český národ kdysi vyvzdoroval.

Zatím nejjasněji, nejkvalifikovaněji a nejmužněji, se postavila k věci Opery Praha jen předběžná analýza pana Radima Dolanského, který ji do dnešního dne, kdy píše tyto texty, jediný vyvěsil na internetu a zpřístupnil pro každého zájemce jako celkem konzistentní a inteligentní vlastní vizi. Tu by bylo třeba v detailech i ve vztahu k budoucí dramaturgii VYSOKÉHO UMĚNÍ rozpracovat do širší koncepce celé pražské divadelní scény spadající do režimu státních příspěvkových organizací.

Představme si tuto novou východiskovou situaci jako rub a líc naší budoucí národní ale také evropské a světové umělecky pulzující kultury ZDE A TEĎ jen s odlišenými důrazy.

Národní divadlo v návaznosti na svou historickou tradici by mělo dál zůstat široce lidově a národně rozkročené a pohostinné pro svoje kmenové umělce, ale i pro nejlepší pražské a venkovské scény, ale nemělo by být zaopatřovacím ústavem! Mělo by nabízet prostřednictvím kmenových souborů vedle vysokých žánrů opery a baletu také přitažlivou a starou i novou tematiku karnevalovou, činoherní, expe-

rimentální, dostupnou cenově všem společenským vrstvám a nejen pro Pražany, ale i z široce dostupného okolí. Je mi už léta nepochopitelné, proč veškerá produkce Národního divadla se soustřeďuje až na výjimky jen do večerních hodin, že některé inscenace se objevují s obrovskými časovými rozestupy, že málo početné jsou domácí i zahraniční výjezdové akce stávajících kmenových souborů.

Nově vzniklá situace je nyní výzvou pro státního zřizovatele, radu Hlavního města Prahy a jeho zastupitele. Nejen pro stávajícího pana ředitele Národního divadla a nyní i Opery pana Ondřeje Černého. Vniká po mém soudu neřiditelný několikahlavý moloch několika „divizí“ („pluků“, „praporů“, „rot“ a „čet“)? Jakási gyga-fabrika na UMĚNÍ?

Nechal bych vás, pánové v kvádrech, zas narukovat, nafasovat a pak protáhnout v plné polní. Nebo to spíš nakonec spíše bude jako v té pohádce o zlém draku a princí Ba-ja-jovi?

Ptávám se sám sebe, kam jsme to dospěli v národě, kde je divadlo od jeho počátku jedním ze základů jeho identity a s ním stojí a padá i „nesamozřejmost české kultury“? Čím jiným můžeme dnes světu ještě imponovat? Činohrou zatím asi sotva, ale ta je prý na štěstí z „transformace“ vyřazena.

V Praze se obě přední hudební scény – původní česká a původní německá- se proti sobě vždy vymezovaly i soutěživě obsahem a formou a někdy ideově i ideologicky a polemicky. Je to výzva pro dnešek, aby se ve sjednocující se Evropě a národnostně a etnicky pluralitní a turisticky stále přitažlivé ČESKÉ METROPOLI nabízela především neideologická ABSOLUTNÍ KRÁSA bez zbytečných předsudků ve svobodě a v universálně sdílitelné a všem dostupné i alternativní duální podobě, již byl současný model opery i baletu základním předpokladem. I proto, že dnes je každá moderní scéna korunována čitelným displejem s libretem ve dvou jazycích. Pro nás už trochu nahluclé je to velká výhoda proti dřívějšímu, zejména když si sólisté záměrně šetřili hlas.

„My se domníváme, že se ještě dá nějak bojovat a je to naší povinností, protože teď se nejedná o nás jako o jedince, ale jedná se o českou kulturu, protože tímto způsobem se opravdu zlikviduje opera v Čechách. Ze Státní opery zbuduje pouze nápis na štítu historické budovy, prohlásil už na podzim 2011 odborářský vůdce zaměstnanců Opery Praha Miroslav Svoboda.

Mnoho by v tomto duchu a pro dobrou věc mohli udělat nejen politici, ale i bohatí soukromníci - sponzoři a velké firemní společnosti, ke kterým město Praha projevuje pohostinnou velkorysost, jichž loga už několik let čteme i na tiscích obou našich vrcholových scén. Klub mecenášů má ale zatím, pokud vím, jen Národní divadlo, ale jsou to jen začátky.

VYSOKÉ UMĚNÍ OPERY A BALETU NA POLITICKO UMĚLECKÉM TRŽIŠTI ZDE DOMA, V EVROPSKÉ UNII A V GLOBALIZUJÍCÍM SE SVĚTĚ MÁ A BUDE MÍT SVOJE NEZASTUPITELNÉ MÍSTO PRO SVOU KULTIVUJÍCÍ, POVZNÁŠEJÍCÍ, SJEDNOCUJÍCÍ A UNIVERZÁLNÍ ROLI. TO V TOMTO NÁRODĚ A STÁTĚ VÍME ALE UŽ DÁVNO!

Ivo Fencl, 9.2.2012, Britské listy, zdroj internet.

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901, www.novomestskykuryr.info, zveřejněno na internetu dne 21.12.2012.

Není určeno pro tisk.

© PC Print.

Zdraví, štěstí, příjemné Vánoce. Foto JB.

Nové Město nad Metují - socha alegorie Metuje na skále nad řekou ve večerním osvětlení. Foto JB.

Nové Město nad Metují - večerní Komenského ulice, v pozadí restaurace „Na Rychttě“. Foto JB.

